

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2019/879 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 20 май 2019 година****за изменение на Директива 2014/59/ЕС по отношение на капацитета за поемане на загуби и рекапитализация на кредитните институции и инвестиционните посредници и на Директива 98/26/ЕО**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ⁽¹⁾,като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) На 9 ноември 2015 г. Съветът за финансова стабилност публикува „Договореностите относно общия капацитет за поемане на загуби (ОКПЗ)“ (наричани по-долу „стандарт за ОКПЗ“), които бяха приети от G-20 през ноември 2015 г. Целта на стандарта за ОКПЗ е да се гарантира, че глобалните системно значими банки, наричани в рамката на Съюза глобални системно значими институции (Г-СЗИ), разполагат с необходимия капацитет за поемане на загуби и рекапитализация, който да способства да се гарантира, че по време на реструктуриране и непосредствено след него тези институции могат да продължат изпълнението на критични функции, без да се излагат на риск средствата на данъкоплатците, тоест публичните средства, или финансовата стабилност. В съобщението си от 24 ноември 2015 г. „Към завършването на банковия съюз“ Комисията пое ангажимент да изготви законодателно предложение до края на 2016 г., така че стандартът за ОКПЗ да може да бъде въведен в правото на Съюза в рамките на договорения на международно равнище краен срок през 2019 г.
- (2) Прилагането на стандарта за ОКПЗ в рамките на правото на Съюза трябва да е съобразено със специфичното за институцията минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения (МИПЗ), приложимо за всички кредитни институции и инвестиционни посредници (наричани по-долу „институции“), установени в Съюза, както и за всички други субекти съгласно Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾ (наричани по-долу „субекти“). Тъй като целта на стандарта за ОКПЗ и МИПЗ е една и съща, а именно да се гарантира достатъчен капацитет на институциите и субектите, установени в Съюза, за поемане на загуби и рекапитализация, двете изисквания следва да бъдат взаимно допълващи се елементи на една обща рамка.

В оперативен отношение хармонизираното минимално ниво на стандарта за ОКПЗ по отношение на Г-СЗИ (наричано по-долу „минималното изискване за ОКПЗ“) следва да се въведе в законодателството на Съюза чрез изменения на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾, а специфичното за институцията допълнително изискване за Г-СЗИ и специфичното изискване за институциите, които не са Г-СЗИ, означено като МИПЗ, следва да се въведе чрез конкретни изменения на Директива 2014/59/ЕС и Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁶⁾. Разпоредбите на Директива 2014/59/ЕС, изменена

⁽¹⁾ ОВ С 34, 31.1.2018 г., стр. 17.

⁽²⁾ ОВ С 209, 30.6.2017 г., стр. 36.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 16 април 2019 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 14 май 2019 г.

⁽⁴⁾ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

⁽⁶⁾ Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1).

с настоящата директива, уреждащи капацитета за поемане на загуби и рекапитализация на институциите и субектите, следва да се прилагат по последователен начин с разпоредбите на регламенти (ЕС) № 575/2013 и (ЕС) № 806/2014 и Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁷⁾.

- (3) Липсата на хармонизирани правила на Съюза относно прилагането на стандарта за ОКПЗ в рамките на Съюза води до допълнителни разходи и до правна несигурност и затруднява прилагането на инструмента за споделяне на загуби от трансграничните институции и субекти. Липсата на хармонизирани правила на Съюза води и до нарушения на конкуренцията на вътрешния пазар, тъй като разходите на институциите и субектите, свързани с изпълнението на съществуващите изисквания и стандарта за ОКПЗ, може да се различават значително в рамките на Съюза. Следователно е необходимо тези пречки пред функционирането на вътрешния пазар да бъдат отстранени и да се предотвратят нарушения на конкуренцията, произтичащи от липсата на хармонизирани правила на Съюза за прилагането на стандарта за ОКПЗ. Ето защо подходящото правно основание за настоящата директива е член 114 от Договора за функционирането на Европейския съюз.
- (4) В съответствие със стандарта за ОКПЗ Директива 2014/59/ЕС следва да продължи да признава стратегията за реструктуриране на ниво отделен субект и стратегията за реструктуриране на ниво група. При стратегията за реструктуриране на ниво отделен субект се реструктурира само един субект от групата, обикновено предприятието майка, докато другите субекти от групата, обикновено оперативни дъщерни предприятия, не се реструктурират, но техните загуби и нуждите от рекапитализация се прехвърлят към предприятието, което се реструктурира. При стратегията на ниво група може да се реструктурира повече от един субект от групата. За да се приложи ефективно желаната стратегия за реструктуриране, е важно да се определят ясно субектите, които ще бъдат реструктурирани (наричани по-долу „субекти за реструктуриране“), тоест субектите, спрямо които могат да бъдат приложени действия по реструктуриране, заедно с дъщерните предприятия, които принадлежат към тях (наричани по-долу „групи за реструктуриране“). Това е от значение и за определяне на нивото, на което институциите и субектите следва да прилагат правилата относно капацитета за поемане на загуби и рекапитализация. Поради това е необходимо да се въведат понятията „субект за реструктуриране“ и „група за реструктуриране“, а Директива 2014/59/ЕС да се измени по отношение на планирането на реструктурирането на групи, за да се въведе изрично изискване органите за реструктуриране да определят субектите и групите за реструктуриране в рамките на групата и да преценят по подходящ начин последиците от всички планирани действия в рамките на групата с оглед на нейното ефективно реструктуриране.
- (5) Държавите членки следва да гарантират, че институциите и субектите разполагат с достатъчен капацитет за поемане на загуби и рекапитализация, за да се осигури безпрепятствено и бързо поемане на загуби и рекапитализация при минимално въздействие върху финансовата стабилност и данъкоплатците. Това следва да бъде постигнато чрез изпълнението от институциите на специфично за институцията МИПЗ съгласно Директива 2014/59/ЕС.
- (6) За да се приведат в съответствие знаменателите, измерващи капацитета за поемане на загуби и рекапитализация на институциите и субектите, със знаменателите, предвидени в стандарта за ОКПЗ, МИПЗ следва да бъде изразено като процентен дял от общата рискова експозиция и мярката за общата експозиция на съответната институция или субект, като институциите и субектите следва да спазват нивата, произтичащи и от двете мерки.
- (7) С цел да се улесни дългосрочното планиране във връзка с емитирането на инструменти и да се създаде сигурност по отношение на необходимите буфери пазарите се нуждаят от своевременна яснота относно критериите за приемливост, с които се изисква съответствие, за да може инструментите да бъдат признати като приемливи задължения по ОКПЗ или МИПЗ.
- (8) С цел да се гарантира равнопоставеност на институциите и субектите, установени в Съюза, включително в глобален план, критериите за приемливост за целите на МИПЗ на задълженията, които споделят загуби, следва да бъдат максимално съобразени с предвидените в Регламент (ЕС) № 575/2013 критерии по отношение на минималното изискване за ОКПЗ, като обаче се спазват допълнителните корекции и изисквания, въведени с настоящата директива. По-специално, някои дългови инструменти с вграден дериватен елемент, като например някои структурирани облигации, следва да се считат за приемливи, при спазване на определени условия, за целите на изпълнението на МИПЗ, доколкото са с фиксирана или нарастваща предварително известна главница, платима на падежа, а с дериватния елемент е свързана само допълнителната доходност, зависеща от представянето на референтния актив. Предвид тези условия се очаква тези дългови инструменти да бъдат с висок капацитет за поемане на загуби и да бъдат лесни за използване при споделянето на загуби в случай на реструктуриране.

⁽⁷⁾ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

Когато институциите или субектите притежават собствен капитал, надхвърлящ капиталовите изисквания, този факт сам по себе си не следва да засяга решенията относно определянето на МИПЗ. Освен това следва да е възможно институциите и субектите да изпълняват всяка част от приложимото за тях МИПЗ чрез собствен капитал.

- (9) Обхватът на задълженията, които се използват за изпълнението на МИПЗ, по принцип включва всички задължения, произтичащи от вземания на обикновени необезпечени кредитори (наричани по-долу „неподчинени задължения“), освен ако тези задължения не отговарят на специфични критерии за приемливост, предвидени в настоящата директива. За да се подобри възможността за реструктуриране на институциите и субектите чрез ефективно използване на инструмента за споделяне на загуби, органите за реструктуриране следва да могат да изискват МИПЗ да се изпълнява чрез собствен капитал и други подчинени задължения, по-специално когато има ясни признаци, че участващите в споделянето на загубите кредитори вероятно ще понесат при реструктурирането загуби, които ще надхвърлят загубите, които биха понесли при обичайно производство по несъстоятелност. Органите за реструктуриране следва да оценят необходимостта да изискват от институциите и субектите да изпълняват МИПЗ чрез собствен капитал и други подчинени задължения, когато размерът на задълженията, изключени от прилагането на инструмента за споделяне на загуби, достигне определен праг в рамките на клас от задължения, който включва приемливи задължения във връзка с МИПЗ. Институциите и субектите следва да спазват МИПЗ чрез собствен капитал и други подчинени задължения, доколкото това е необходимо, за да се избегнат по-високи загуби за техните кредитори от тези, които кредиторите биха понесли при обичайно производство по несъстоятелност.
- (10) Изискването за подчиненост на дълговите инструменти, наложено от органите за реструктуриране по отношение на МИПЗ, следва да не засяга възможността за частично изпълнение на минималното изискване за ОКПЗ чрез дългови инструменти, които не са подчинени, в съответствие с Регламент (ЕС) № 575/2013 и съобразно възможностите, предвидени в стандарта за ОКПЗ. За субекти за реструктуриране от Г-СЗИ, субекти за реструктуриране от групи за реструктуриране с активи над 100 милиарда евро (наричани по-долу „банки от най-висок ред“) и субекти за реструктуриране от по-малки групи за реструктуриране, за които се счита, че е вероятно да представляват системен риск в случай на неизпълнение на задължения, като се отчита преобладаващото наличие на депозити и липсата на дългови инструменти в модела на финансиране, предвид ограничения достъп до капиталовите пазари за приемливи задължения и използването на базов собствен капитал от първи ред за изпълнение на МИПЗ, органите за реструктуриране следва да могат да изискват част от МИПЗ, равна на нивото на поемане на загуби и рекапитализация, посочено в член 37, параграф 10 и член 44, параграф 5 от Директива 2014/59/ЕС, изменена с настоящата директива, да се изпълнява чрез собствен капитал и други подчинени задължения, включително собствен капитал, използван с цел изпълнение на комбинираното изискване за буфер, предвидено в Директива 2013/36/ЕС.
- (11) По искане на субект за реструктуриране органите за реструктуриране следва да могат да намалят частта на МИПЗ, която трябва да бъде изпълнена чрез собствен капитал и други подчинени задължения, до границата, която представлява частта от намалението, възможно съгласно член 72б, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 във връзка с минималното изискване за ОКПЗ, предвидено в посочения регламент. В съответствие с принципа на пропорционалност органите за реструктуриране следва да могат да изискват МИПЗ да се изпълнява чрез собствен капитал и други подчинени задължения, доколкото общото ниво на изисквана подчиненост под формата на собствен капитал и елементи на приемливите задължения вследствие на задълженията на институциите и субектите да изпълняват минималното изискване за ОКПЗ, МИПЗ и — когато е приложимо — комбинираното изискване за буфер съгласно Директива 2013/36/ЕС не надвишава по-високата от следните стойности: нивото на поемане на загуби и рекапитализация, посочено в член 37, параграф 10 и член 44, параграф 5 от Директива 2014/59/ЕС, изменена с настоящата директива, или предвидената в настоящата директива формула, основана на пруденциалните изисквания по стълб 1 и стълб 2 и комбинираното изискване за буфер.
- (12) За конкретни банки от най-висок ред органите за реструктуриране следва, при наличието на условия, които се оценяват от органа за реструктуриране, да ограничат нивото на минималното изискване за подчиненост до определен праг, като отчитат също така евентуалния риск от непропорционално въздействие върху бизнес модела на тези институции. Това ограничение не следва да засяга възможността да се определи изискване за подчиненост над това ограничение чрез изискването за подчиненост по стълб 2, при спазване и на условията, приложими за стълб 2, въз основа на алтернативни критерии, а именно пречки пред възможността за реструктуриране или осъществимостта и надеждността на стратегията за реструктуриране, или рисковия профил на институцията.
- (13) МИПЗ следва да позволи на институциите и субектите да поемат загубите, очаквани при реструктурирането или в момента на установяване на липсата на жизнеспособност, в зависимост от случая, и да бъдат рекапитализирани след изпълнението на действията, предвидени в плана за реструктуриране, или след реструктурирането на групата за реструктуриране. Въз основа на избраната от тях стратегия за реструктуриране органите за реструктуриране следва надлежно да обосноват наложеното ниво на МИПЗ и следва да го преразглеждат без ненужно забавяне, така че да се отчетат всички промени в нивото на изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС. Така наложеното ниво на МИПЗ представлява сборът на размера на очакваните при реструктурирането загуби, съответстващи на капиталовите изисквания на институцията или субекта, и размера на рекапитализацията, който позволява на институцията или субекта след реструктурирането или след упражняването на правомощията за обезценяване или преобразуване да изпълни необходимите капиталови изисквания, за да има

право да продължи да упражнява дейността си съгласно избраната стратегия за реструктуриране. Органът за реструктуриране следва да коригира надолу или нагоре размера на рекапитализацията за всяка промяна, произтичаща от действията, предвидени в плана за реструктуриране.

- (14) Органът за реструктуриране следва да може да увеличи размера на рекапитализацията, за да осигури достатъчно пазарно доверие в институцията или субекта след изпълнението на действията, предвидени в плана за реструктуриране. Изискваното ниво на буфера на пазарно доверие следва да дава възможност на институцията или субекта да продължи да отговаря на условията за издаване на лиценз в продължение на подходящ срок, включително чрез възможността институцията или субектът да покрие разходите, свързани с промяната на дейността си след реструктурирането, и да поддържа достатъчно пазарно доверие. Буферът на пазарно доверие следва да бъде определен въз основа на част от комбинираното изискване за буфер съгласно Директива 2013/36/ЕС. Органите за реструктуриране следва да коригират надолу нивото на буфера на пазарно доверие, ако по-ниско ниво би било достатъчно за осигуряване на достатъчно пазарно доверие, или нагоре, ако е необходимо по-високо ниво, за да се гарантира, че след действията, предвидени в плана за реструктуриране, субектът продължава да отговаря на условията за издаване на лиценз в продължение на подходящ срок и да поддържа достатъчно пазарно доверие.
- (15) В съответствие с Делегиран регламент (ЕС) 2016/1075 на Комисията ⁽⁸⁾ органите за реструктуриране следва да проучат инвеститорската база на инструментите на МИПЗ на отделната институция или на отделния субект. Ако значителна част от инструментите на МИПЗ на институцията или субекта се държат от непрофесионални инвеститори, които може да не са надлежно информирани относно съответните рискове, това може само по себе си да представлява пречка пред възможността за реструктуриране. Освен това, ако голяма част от инструментите на МИПЗ на определена институция или на определен субект се държи от други институции или субекти, системните последици от обезценяването или преобразуването също може да представляват пречка пред възможността за реструктуриране. Ако органът за реструктуриране открие пречка пред възможността за реструктуриране, произтичаща от обема и естеството на определена инвеститорска база, той следва да може да препоръча на институцията или на субекта да вземе мерки за преодоляване на пречката.
- (16) За да се гарантира, че непрофесионалните инвеститори не инвестират прекомерно в определени дългови инструменти, които са приемливи за МИПЗ, държавите членки следва да гарантират, че размерът на минималната инвестиция в такива инструменти е сравнително висок или че инвестициите в такива инструменти не представляват прекалено голям дял от портфейла на даден инвеститор. Това изискване следва да се прилага само за инструменти, емитирани след датата на транспониране на настоящата директива. Това изискване не е отразено в достатъчна степен в Директива 2014/65/ЕС и поради това следва да се прилага съгласно Директива 2014/59/ЕС и следва да не засяга правилата за защита на инвеститорите, предвидени в Директива 2014/65/ЕС. Когато при изпълнението на задълженията си органите за реструктуриране открият доказателства за възможни нарушения на Директива 2014/65/ЕС, те следва да могат да обменят поверителна информация с органите за надзор на пазарното поведение с цел осигуряване на спазването на посочената директива. Освен това следва да е възможно държавите членки допълнително да ограничават предлагането на пазара и продажбата на определени други инструменти за определени инвеститори.
- (17) За да се подобри възможността за реструктуриране, органите за реструктуриране следва да могат да налагат специфично за институцията МИПЗ за Г-СЗИ в допълнение към минималното изискване за ОКПЗ, предвидено в Регламент (ЕС) № 575/2013. Това специфично за институцията МИПЗ следва да бъде наложено, ако минималното изискване за ОКПЗ не е достатъчно за поемане на загубите и рекапитализацията на Г-СЗИ в рамките на избраната стратегия за реструктуриране.
- (18) Когато определят нивото на МИПЗ, органите за реструктуриране следва да имат предвид какво е системното значение на институцията или субекта, както и потенциалното неблагоприятно въздействие от неизпълнението на задълженията им за финансовата стабилност. Органите за реструктуриране следва да вземат предвид и необходимостта от равнопоставеност на Г-СЗИ и другите сравними институции или субекти със системно значение в

⁽⁸⁾ Делегиран регламент (ЕС) 2016/1075 на Комисията от 23 март 2016 г. за допълнение на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета чрез регулаторни технически стандарти за определяне на съдържанието на планове за възстановяване, планове за реструктуриране и планове за реструктуриране на група, минималните критерии, по които компетентният орган трябва да оценява планове за реструктуриране и планове за реструктуриране на група, условията за вътрешногрупова финансова подкрепа, изискванията към независимите оценители, договорното признаване на правомощията за обезценяване и преобразуване, изискванията за процедурите за уведомяване и съдържанието на уведомленията и съобщението за спиране, както и оперативното функциониране на колегиите за реструктуриране (ОВ L 184, 8.7.2016 г., стр. 1).

рамките на Съюза. Затова по отношение на институциите или субектите, които не са Г-СЗИ, но системното значение на които в рамките на Съюза е сравнимо със системното значение на Г-СЗИ, МИПЗ не следва да се отклонява непропорционално от нивото и структурата на МИПЗ, определено общо за Г-СЗИ.

- (19) В съответствие с Регламент (ЕС) № 575/2013 за институциите или субектите, посочени като субекти за реструктуриране, МИПЗ следва да се прилага единствено на консолидираното ниво на групата за реструктуриране. Това означава, че за да изпълнят МИПЗ, субектите за реструктуриране следва да бъдат задължени да емитират приемливи инструменти и елементи в полза на външни трети лица кредитори, които ще бъдат включени в споделянето на загуби, в случай че субектът за реструктуриране бъде реструктуриран.
- (20) Институциите или субектите, които не са субекти за реструктуриране, следва да изпълняват МИПЗ на индивидуално ниво. Нуждите от поемане на загуби и рекапитализация на тези институции или субекти основно следва да бъдат покрити от съответстващите им субекти за реструктуриране чрез пряко или непряко придобиване от тези субекти за реструктуриране на емитираните от тези институции или субекти инструменти на собствения капитал и инструменти на приемливите задължения и чрез тяхното обезценяване или преобразуване в инструменти на собственост в момента, в който институциите или субектите станат нежизнеспособни. МИПЗ, приложимо за институциите или субектите, които не са субекти за реструктуриране, следва да се прилага успоредно и съгласувано с изискванията, приложими за субектите за реструктуриране. Това следва да даде възможност на органите за реструктуриране да реструктурират дадена група, без да реструктурират някои от нейните дъщерни предприятия, като по този начин се избягва потенциално отрицателно въздействие върху пазара. Прилагането на МИПЗ към институции или субекти, които не са субекти за реструктуриране, следва да бъде в съответствие с избраната стратегия за реструктуриране, като по-специално не следва да променя отношението на собственост между институциите или субектите и тяхната група за реструктуриране след рекапитализацията на тези институции или субекти.
- (21) Ако субектът за реструктуриране или предприятието майка и неговите дъщерни предприятия са установени в една и съща държава членка и са част от една група за реструктуриране, органът за реструктуриране следва да може да освободи от прилагане на МИПЗ, приложимо за дъщерните предприятия, които не са субекти за реструктуриране, или да им позволи да изпълнят МИПЗ чрез обезпечени гаранции от предприятието майка към неговите дъщерни предприятия, които могат да бъдат преявени в сроковете, съответстващи на приложимите при обезценяването или преобразуването на приемливите задължения. Обезпечението на гаранцията следва да бъде високоликвидно и с минимален пазарен и кредитен риск.
- (22) Регламент (ЕС) № 575/2013 предвижда, че компетентните органи могат да освободят от прилагането на определени изисквания за платежоспособност и ликвидност кредитните институции, които са дълготрайно свързани с централен орган (наричани по-долу „мрежи за взаимосвързаност“), когато са изпълнени определени условия. За да се вземат предвид особеностите на такива мрежи за взаимосвързаност, органите за реструктуриране следва също така да могат да допуснат освобождаване от прилагането на МИПЗ, приложими за тези кредитни институции и за централния орган, при условия, подобни на предвидените в Регламент (ЕС) № 575/2013, когато кредитните институции и централният орган са установени в една и съща държава членка. Органите за реструктуриране следва също така да могат да третираат кредитните институции и централния орган като едно цяло, когато оценяват условията за реструктурирането в зависимост от характеристиките на механизма за солидарност. Органите за реструктуриране следва също така да могат да осигурят изпълнението на външното изискване за МИПЗ на групата за реструктуриране като едно цяло по различен начин, в зависимост от характеристиките на механизма за солидарност на всяка група, като се отчитат приемливите задължения на субектите, от които в съответствие с плана за реструктуриране органите за реструктуриране изискват да емитират инструменти, приемливи за МИПЗ извън групата за реструктуриране.
- (23) За да се осигурят подходящи нива на МИПЗ за целите на реструктурирането, органите, отговарящи за определянето на тези нива, следва да бъдат органът за реструктуриране на субекта за реструктуриране, органът за реструктуриране на ниво група, който е органът за реструктуриране на крайното предприятие майка, и органите за реструктуриране на другите субекти от групата за реструктуриране. За решаването на спорове между органите следва да се упражняват правомощията на Европейския банков орган (ЕБО) съгласно Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета⁽⁹⁾, при спазване на условията и ограниченията, предвидени в настоящата директива.

⁽⁹⁾ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

- (24) Компетентните органи и органите за реструктуриране следва надлежно да вземат мерки за справяне с нарушения на минималното изискване за ОКПЗ и на МИПЗ и за отстраняване на последиците от такива нарушения. Тъй като нарушението на тези изисквания би могло да се превърне в пречка пред възможността за реструктуриране на институцията или на групата, сроковете по съществуващите процедури за отстраняване на тези пречки следва да бъдат скратени, за да се даде възможност за своевременно намиране на решение в случай на нарушение на изискванията. Органите за реструктуриране следва също така да могат да изискват институциите или субектите да променят падежния профил на приемливите инструменти и елементи, както и да изготвят и изпълняват планове за възобновяване на спазването на нивото на тези изисквания. Органите за реструктуриране следва също така да могат да забраняват определени разпределения, когато смятат, че дадена институция или субект не изпълнява комбинираното изискване за буфер съгласно Директива 2013/36/ЕС, когато то се разглежда в допълнение към МИПЗ.
- (25) За да се гарантира прозрачно прилагане на МИПЗ, институциите и субектите следва да се отчетат пред своите компетентни органи и органи за реструктуриране и следва редовно да оповестяват публично техните МИПЗ, нивата на приемливите задължения и задълженията, които споделят загуби, и тяхната структура, включително падежния им профил и техния ред при обичайно производство по несъстоятелност. По отношение на институциите и субектите, за които се прилага минималното изискване за ОКПЗ, следва да е налице съгласуваност между честотата на надзорната отчетност и оповестяването на специфичното за институцията МИПЗ в съответствие с предвиденото в настоящата директива и предвиденото в Регламент (ЕС) № 575/2013 във връзка с минимално изискване за ОКПЗ. Въпреки че в определени случаи, посочени в настоящата директива, следва да е разрешено пълно или частично освобождаване от задълженията за отчетност и оповестяване за някои посочени институции и субекти, това освобождаване следва да не ограничава правомощията на органите за реструктуриране да изискват информация за целите на изпълнение на задълженията, които имат съгласно Директива 2014/59/ЕС, изменена с настоящата директива.
- (26) Изискването за договорно признаване на последиците на инструмента за споделяне на загуби в споразумения или инструменти, които пораждаят задължения и които са уредени от законодателството на трети държави, следва да улеснява и подобрява процеса на споделяне на загуби за тези задължения в случай на реструктуриране. Когато са добре изготвени и се прилагат на достатъчно широка основа, използването на договори може да бъде работешо решение в случаите на трансгранично реструктуриране до разработването на нормативен подход в правото на Съюза или на стимули за избор на правото на държава членка като приложимо към договорите право, или до приемането в рамките на юрисдикциите на всички трети държави на предвиждаща признаване нормативна уредба, която осигурява възможност за ефективно трансгранично реструктуриране. Дори при наличието на предвиждаща признаване нормативна уредба използването на предвиждащи признаване договорни клаузи следва да спомогне за засилването на осведомеността на кредиторите във връзка с договори, които не се уреждат от правото на държавите членки, за евентуално действие по реструктуриране по отношение на институциите или субектите, за които се прилага правото на Съюза. В някои случаи обаче може да е невъзможно институциите или субектите да включат такива договорни условия в споразуменията или инструментите, пораждащи определени задължения, по-специално задължения, които не са изключени от обхвата на инструмента за споделяне на загуби съгласно Директива 2014/59/ЕС, гарантирани депозити или инструменти на собствения капитал.

Например при определени обстоятелства може да бъде счетено за невъзможно включването на договорни клаузи за признаване в договори за задължения, когато в третата държава е незаконно институцията или субекта да включва такива клаузи в споразуменията или инструментите, пораждащи задължения, уредени от законодателството на тази трета държава, когато институцията или субектът нямат правото по своя инициатива да изменят договорните условия, тъй като те са наложени от международни протоколи или се основават на международно приети стандартни условия, или когато задължението, за което би се прилагало изискването за договорно признаване, зависи от неизпълнение по договора или произтича от гаранции, насрещни гаранции или други инструменти, използвани в рамките на операции по финансиране на търговията. Същевременно отказът на контрагента да се съгласи да бъде обвързан от договорна клауза за признаване на споделянето на загуби не следва сам по себе си да се счита за причина за такава невъзможност. ЕБО следва да разработи проекти на регулаторни технически стандарти, които да бъдат приети от Комисията в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, за да определят по-точно случаите на невъзможност. Когато прилага тези регулаторни технически стандарти и като взема предвид специфичните особености на съответния пазар, органът за реструктуриране следва да определи, ако счете за необходимо, категории задължения, за които може да има основания, обосноваващи такава невъзможност. В тази рамка съответната институция или субект следва да може да реши дали е възможно включването на клаузи за признаване на споделянето на загуби в договор или класове договори. Институциите или субектите следва да предоставят редовно актуална информация на органите за реструктуриране, за да ги осведомяват за напредъка във въвеждането на предвиждащи признаване договорни клаузи.

В този контекст институциите или субектите следва да посочат договорите или класовете договори, за които е невъзможно включването на клауза за признаване на споделянето на загуби и да посочат мотивите за своята преценка. Органите за реструктуриране следва да оценят в разумен срок констатацията на институцията или субекта, че е невъзможно да се включи договорна клауза за признаване в договори за задължения и да вземат мерки в случаи на погрешни преценки и пречки пред възможността за реструктуриране в резултат на отсъствието на договорна клауза за признаване. Институциите или субектите следва да са готови да обосноват констатацията си, ако това бъде поискано от органа за реструктуриране. Освен това, за да се гарантира, че възможността за реструктуриране на институциите или субектите не е засегната, задълженията, за които не са включени съответните договорни условия, не следва да бъдат приемливи за целите на МИПЗ.

- (27) Би било полезно и необходимо да се адаптира правомощието на органите за реструктуриране да спират изпълнението на определени договорни задължения на институциите и субектите за ограничен срок. По-конкретно, упражняването на това правомощие от органа за реструктуриране следва да е възможно преди реструктурирането на институцията или субекта, от момента, в който бъде установено, че институцията или субектът са проблемни или е вероятно да станат проблемни, ако няма мярка от частния сектор, която може незабавно да се предприеме и която според органа за реструктуриране би предотвратила неизпълнението на задължения на институцията или субекта в разумен срок, и ако се счита, че упражняването на това правомощие е необходимо, за да се избегне допълнителното влошаване на финансовото състояние на институцията или субекта. В този контекст органите за реструктуриране следва да могат да упражняват това правомощие, ако не са удовлетворени от предлаганата мярка от частния сектор, която може незабавно да се предприеме. Правомощието да спрат изпълнението на определени договорни задължения също така би позволило на органите за реструктуриране да установят дали дадено действие по реструктуриране е в обществен интерес, да изберат най-подходящите инструменти за реструктуриране и да гарантират ефективното прилагане на един или повече инструменти за реструктуриране. Срокът на спиране на изпълнението следва да бъде ограничен до максимум два работни дни. До достигането на този максимум спирането на изпълнението може да продължи да се прилага и след вземане на решението за реструктуриране.
- (28) За да може правомощието за спиране на изпълнението на някои договорни задължения да се използва по пропорционален начин, органите за реструктуриране следва да могат да вземат предвид обстоятелствата по всеки конкретен случай и да определят съответно обхвата на засегнатите от спирането задължения. Освен това те следва да могат да разрешават някои плащания — и по-специално, но без да се ограничават до тях, административните разходи на засегнатата институция или субект — за всеки случай поотделно. Следва също така да бъде възможно правомощието за спиране на изпълнението да се прилага и по отношение на отговарящи на условията депозити. Органите за реструктуриране обаче следва да извършат внимателна оценка на целесъобразността на спирането на изпълнението за някои отговарящи на условията депозити, по-конкретно гарантирани депозити, държани от физически лица и микро-, малки и средни предприятия, и следва да направят оценка на това дали прилагането на спиране на изпълнението по отношение на тези депозити би породило риск от сериозни смущения на функционирането на финансовите пазари. Когато правомощието за спиране на изпълнението на определени договорни задължения се упражнява спрямо гарантирани депозити, тези депозити следва да не се разглеждат като неналични за целите на Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁰⁾. С цел да се гарантира, че докато е спряно изпълнението, вложителите не се сблъскват с финансови затруднения, държавите членки следва да могат да предвидят, че вложителите имат право на дневни тегления в определен размер.
- (29) По времето, когато изпълнението е спряно, органите за реструктуриране следва също така да разгледат, наред с другото въз основа на плана за реструктуриране на институцията или субекта, възможността институцията или субектът все пак да не бъдат реструктурирани, а да бъдат ликвидирани съгласно националното право. В такъв случай органите за реструктуриране следва да установят договореностите, които считат за целесъобразни, за да се постигне подходяща координация със съответните национални органи и да се гарантира, че спирането на изпълнението не нарушава ефективността на процеса на ликвидация.
- (30) Правомощието за спиране на изпълнението на задължения за плащане или доставка не следва да се прилага за задълженията, дължими на системи или системни оператори, определени за целите на Директива 98/26/ЕО, или на централни банки, лицензирани централни контрагенти (ЦК) или ЦК от трети държави, признати от Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) (ЕОЦКП). Директива 98/26/ЕО осигурява намаляване на рисковете, свързани с участието в платежни системи и системи за сетълмент на ценни книжа, по-специално чрез намаляване на сривовете в случай на несъстоятелност на участник в такава система. За да се гарантира, че тази защита се прилага по подходящ начин в кризисни ситуации, като в същото време се поддържа подходящо ниво на сигурност за операторите на платежните системи и системите за ценни книжа и други участници на пазара, Директива 2014/59/ЕС следва да бъде изменена, за да се предвидят разпоредби, според

⁽¹⁰⁾ Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 149).

които дадена мярка за предотвратяване на кризи, спиране на изпълнението на задължение съгласно член 33а или мярка за управление на кризи сами по себе си не следва да се считат за производство по несъстоятелност по смисъла на Директива 98/26/ЕО, при условие че основните договорни задължения продължават да се изпълняват. Разпоредбите на Директива 2014/59/ЕС обаче не следва да засягат функционирането на системите, определени за целите на Директива 98/26/ЕО, нито правото върху обезпечение, гарантирано в посочената директива.

- (31) Един от ключовите аспекти на ефективното реструктуриране е да се гарантира, че след като институциите или субектите по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от Директива 2014/59/ЕС попаднат в режим на реструктуриране, техните контрагенти по финансови договори не могат да прекратят своите позиции само въз основа на започването на реструктурирането на тези институции или субекти. В допълнение органите за реструктуриране следва да са оправомощени да спират изпълнението на задълженията за плащане или доставка, дължими по договори с институцията или субекта в режим на реструктуриране, и да имат правомощието да ограничат, за определен срок, правата на контрагентите да затворят, ускорят изпълнението или по друг начин да прекратят финансови договори. Тези изисквания не са пряко приложими към договорите съгласно правото на трета държава. При липса на нормативна уредба за трансгранично признаване държавите членки следва да изискват от институциите и субектите по член 1, параграф 1, букви б), в) и г) от Директива 2014/59/ЕС да включат договорна клауза в съответните финансови договори, с която признават, че договорът може да бъде предмет на упражняване на правомощия от органите за реструктуриране за спиране на изпълнението на някои задължения за плащане и доставка, за ограничаване на изпълнението на обезпечени интереси или за временно спиране на упражняването на правото на прекратяване и да бъдат обвързани от изискванията на член 68, както когато финансовият договор е уреден от правото на съответната държава членка. Такова задължение следва да се предвиди само доколкото договорът попада в обхвата на посочените разпоредби. Ето защо задължението за включване на такава договорна клауза не възниква по отношение на членове 33а, 69, 70 и 71 от Директива 2014/59/ЕС, изменена с настоящата директива, например в договори с централни контрагенти или системни оператори, определени за целите на Директива 98/26/ЕО, тъй като по отношение на тези договори, макар и да са уредени от правото на съответната държава членка, органите за реструктуриране нямат правомощия по тези членове.
- (32) Изключването на конкретни задължения на институциите или субектите от обхвата на инструмента за споделяне на загуби или от правомощията за спиране на изпълнението на определени задължения за плащане и доставка, правомощията за ограничаване на изпълнението на обезпечени интереси или правомощията за спиране на упражняването на правото на прекратяване, предвидени в Директива 2014/59/ЕС, следва също така да обхваща задълженията по отношение на установените в Съюза ЦК и на признатите от ЕОЦКП ЦК от трети държави.
- (33) За да се осигури еднакво разбиране на използваните в различни правни инструменти термини, е целесъобразно в Директива 98/26/ЕО да се въведат съдържащите се в Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ определения и понятия относно „централен контрагент“ или „ЦК“ и „участник“.
- (34) Директива 98/26/ЕО осигурява намаляване на рисковете, свързани с участието на институции и други субекти в платежни системи и системи за сетълмент на ценни книжа, по-специално чрез намаляване на сривете в случай на несъстоятелност на участник в такава система. В съображение 7 от посочената директива се пояснява, че държавите членки могат да прилагат нейните разпоредби към своите вътрешни институции, участващи пряко в системи, уредени от правото на трета държава, както и към обезпечението, предоставено във връзка с участието в такива системи. С оглед на глобалния мащаб и дейностите на някои системи, уредени от правото на трета държава, и нараналото участие на установени в Съюза субекти в такива системи Комисията следва да извърши преглед на това как държавите членки прилагат възможността, предвидена в съображение 7 от посочената директива, и да направи оценка на необходимостта от допълнителни изменения на посочената директива по отношение на тези системи.
- (35) С цел да се създадат условия за ефективно прилагане на правомощията за намаляване, обезщетяване или преобразуване на елементи на собствения капитал, без да се нарушават защитните механизми за кредиторите съгласно настоящата директива, държавите членки следва да гарантират, че вземанията, произтичащи от елементи на собствения капитал, при обичайното производство по несъстоятелност са с по-нисък ред от другите подчинени вземания. Инструментите, които само частично се признават като собствен капитал, следва да продължават да се

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции (ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 1).

третира за пълния им размер като вземания, произтичащи от собствен капитал. Частичното признаване може да е в резултат например на прилагането на разпоредби за унаследяване, които частично не признават даден инструмент, или в резултат на прилагането на схемата за амортизация, установена в Регламент (ЕС) № 575/2013 за инструментите на капитала от втори ред.

- (36) Доколкото целта на настоящата директива, а именно въвеждането на еднообразни правила за целите на рамката за възстановяване и реструктуриране на институциите и субектите, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки и следователно поради обхвата на предвиденото действие може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (37) За да се осигури на държавите членки достатъчно време за транспониране и прилагане на настоящата директива в тяхното национално право, те следва да разполагат с 18 месеца от датата на влизането ѝ в сила. Независимо от това, разпоредбите на настоящата директива във връзка с публичното оповестяване следва да се прилагат от 1 януари 2024 г. с цел да се гарантира, че институциите и субектите в рамките на Съюза разполагат с подходящ срок за достигане на изискваното ниво на МИПЗ по организиран начин,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2014/59/ЕС

Директива 2014/59/ЕС се изменя, както следва:

1) Член 2, параграф 1 се изменя, както следва:

а) точка 5 се заменя със следното:

„5) „дъщерно предприятие“ означава дъщерно предприятие съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 16 от Регламент (ЕС) № 575/2013, като за целите на прилагането на членове 7, 12, 17, 18, 45–45м, 59–62, 91 и 92 от настоящата директива спрямо групите за реструктуриране, посочени в точка 83б, буква б) от настоящия параграф, включва, когато е приложимо, кредитните институции, които са дълготрайно свързани с централен орган, самият централен орган и съответните им дъщерни предприятия, като се взема предвид начинът, по който такива групи за реструктуриране спазват член 45д, параграф 3 от настоящата директива;

5а) „съществено дъщерно предприятие“ означава дъщерно предприятие съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 135 от Регламент (ЕС) № 575/2013;“

б) вмъква се следната точка:

„68а) „базов собствен капитал от първи ред“ означава базовият собствен капитал от първи ред, изчислен в съответствие с член 50 от Регламент (ЕС) № 575/2013;“

в) в точка 70 думите „приемливите задължения“ се заменят с думите „задълженията, които споделят загуби“;

г) точка 71 се заменя със следното:

„71) „задължения, които споделят загуби“ означава задълженията и капиталовите инструменти, които не са включени в инструментите на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред на институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) и които не са изключени от обхвата на инструмента за споделяне на загуби съгласно член 44, параграф 2;

71а) „приемливи задължения“ означава задължения, които споделят загуби и които отговарят на условията по член 45б или член 45е, параграф 2, буква а) от настоящата директива, в зависимост от случая, както и инструменти на капитала от втори ред, които отговарят на условията по член 72а, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013;

71б) „подчинени приемливи задължения“ означава инструменти, които отговарят на всички условия по член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013, с изключение на условията по член 72а, параграфи 3—5 от посочения регламент;“

д) вмъкват се следните точки:

„83а) „субект за реструктуриране“ означава:

- а) установено в Съюза юридическо лице, определено от органа за реструктуриране в съответствие с член 12 като субект, по отношение на който в плана за реструктуриране се предвиждат действия по реструктуриране; или
- б) институция, която не е част от група, подлежаща на консолидиран надзор съгласно членове 111 и 112 от Директива 2013/36/ЕС, по отношение на която институция в плана за реструктуриране, изготвен съгласно член 10 от настоящата директива, се предвиждат действия по реструктуриране;

83б) „група за реструктуриране“ означава:

- а) субект за реструктуриране и неговите дъщерни предприятия, които не са:
 - i) самите те субекти за реструктуриране;
 - ii) дъщерни предприятия на други субекти за реструктуриране; или
 - iii) субекти, установени в трета държава, които не са включени в групата за реструктуриране в съответствие с плана за реструктуриране, и техните дъщерни предприятия; или
- б) кредитни институции, които са дълготрайно свързани с централен орган, и самият централен орган, когато най-малко една от тези кредитни институции или централният орган е субект за реструктуриране, и съответните им дъщерни предприятия.

83в) „глобална системно значима институция“ или „Г-СЗИ“ означава Г-СЗИ съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 133 от Регламент (ЕС) № 575/2013;“

е) добавя се следната точка:

„109) „комбинирано изискване за буфер“ означава комбинираното изискване за буфер съгласно определението в член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС.“

2) Член 10 се изменя, както следва:

а) в параграф 6 се добавят следните алинеи:

„Прегледът, посочен в първа алинея на настоящия параграф, се извършва след изпълнението на действията по реструктуриране или упражняването на правомощията, посочени в член 59.

При определянето на крайните срокове, посочени в параграф 7, букви о) и п) от настоящия член, при обстоятелствата по трета алинея от настоящия параграф органът за реструктуриране взема предвид срока за изпълнение на изискването, посочено в член 104б от Директива 2013/36/ЕС.“

б) в параграф 7 букви о) и п) се заменят със следното:

„о) изискванията, посочени в членове 45д и 45е, и краен срок за достигане на нивото в съответствие с член 45м;

п) когато орган за реструктуриране прилага член 45б, параграф 4, 5 или 7 — график за изпълнение на изискванията от субекта за реструктуриране в съответствие с член 45м;“

3) Член 12 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране на ниво група, заедно с органите по реструктуриране на дъщерните предприятия и след консултация с органите за реструктуриране на значимите клонове, доколкото това е от значение за значимия клон, изготвят планове за реструктуриране на групата. В плана за реструктуриране на групата се определят мерки, които да бъдат предприети спрямо:

а) предприятието майка от Съюза;

б) дъщерните предприятия, които са част от групата и които са установени в Съюза;

- в) субектите по член 1, параграф 1, букви в) и г); и
- г) при спазване на дял VI — дъщерните предприятия, които са част от групата и които са установени извън Съюза.

В съответствие с мерките, посочени в първа алинея, в плана за реструктуриране за всяка група се определят субектите за реструктуриране и групите за реструктуриране.“

б) параграф 3 се изменя, както следва:

и) букви а) и б) се заменят със следното:

„а) се посочват действия по реструктуриране, които се предвижда да бъдат предприети спрямо субектите за реструктуриране при сценариите, предвидени в член 10, параграф 3, както и последиците от тези действия по реструктуриране за другите субекти от групата, посочени в член 1, параграф 1, букви б), в) и г), за предприятието майка и за дъщерните институции;

аа) когато групата се състои от повече от една група за реструктуриране, се посочват действията по реструктуриране, които се предвижда да бъдат предприети спрямо субектите за реструктуриране на всяка група за реструктуриране, както и последиците от тези действия за посочените в двете подточки по-долу:

i) другите субекти от групата, които принадлежат към същата група за реструктуриране;

ii) другите групи за реструктуриране;

б) се разглежда въпросът доколко инструментите за реструктуриране могат да се прилагат и доколко правомощията за реструктуриране могат да се упражняват по координиран начин спрямо установените в Съюза субекти за реструктуриране, включително мерки за улесняване на придобиването от трето лице на групата като едно цяло или на отделни стопански дейности или дейности, извършвани от няколко субекта от групата, или на определени субекти от групата или на групи за реструктуриране, и се набелязват възможните пречки пред координираното реструктуриране;“

ii) буква д) се заменя със следното:

„д) се определят допълнителни действия, които не са посочени в настоящата директива и които съответните органи за реструктуриране възнамеряват да предприемат по отношение на субектите във всяка група за реструктуриране;“

4) Член 13 се изменя, както следва:

а) в параграф 4 след първа алинея се вмъква следната алинея:

„Когато групата се състои от повече от една група за реструктуриране, планирането на действията по реструктуриране, посочени в член 12, параграф 3, буква аа), се включва в съвместно решение съгласно първа алинея от настоящия параграф.“

б) в параграф 6 първа алинея се заменя със следното:

„При липса на съвместно решение на органите за реструктуриране в срок от четири месеца всеки орган за реструктуриране, отговарящ за дъщерно предприятие, който не е съгласен с плана за реструктуриране на групата, взема самостоятелно решение и — когато е целесъобразно — определя субекта за реструктуриране и изготвя и поддържа план за реструктуриране за групата за реструктуриране, съставена от субектите, попадащи в обхвата на неговата компетентност. Всяко индивидуално решение на изразилите несъгласие органи за реструктуриране се обосновава надлежно, съдържа основанията за несъгласието с предложения план за реструктуриране на групата и е съобразено с мненията и резервите на другите органи за реструктуриране и на компетентните органи. Всеки орган за реструктуриране съобщава своето решение на останалите членове на колегията за реструктуриране.“

5) Член 16 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 втора алинея се заменя със следното:

„Счита се, че падена група може да бъде реструктурирана, ако е осъществимо и реалистично органите за реструктуриране да могат да ликвидират субектите от групата чрез обичайно производство по несъстоятелност или да реструктурират групата, като приложат инструменти за реструктуриране и упражнят правомощията за реструктуриране спрямо субектите за реструктуриране от тази група, като се избягват във възможно най-голяма степен значителни неблагоприятни последици за финансовите системи в държавите членки, в които се намират субектите от групата или клоновете или в други държави членки или в Съюза, включително по-мощна финансова нестабилност или събития, засягащи цялата система, с цел да се осигури непрекъснатост на критичните функции на тези субекти от групата, поради факта че те могат да бъдат лесно и своевременно обособени или с други средства.“

Органите за реструктуриране на ниво група своевременно уведомяват ЕБО, ако считат, че дадена група не може да бъде реструктурирана.“

б) добавя се следният параграф:

„4. Държавите членки гарантират, че когато дадена група се състои от повече от една група за реструктуриране, органите по параграф 1 оценяват възможността за реструктуриране на всяка група за реструктуриране в съответствие с настоящия член.

Оценката, посочена в първа алинея от настоящия параграф, се извършва в допълнение към оценката на възможността за реструктуриране на цялата група и в рамките на процедурата за вземане на решения, предвидена в член 13.“

б) Вмъква се следният член:

„Член 16а

Правомощие за забрана на определени разпределения

1. Когато даден субект се намира в ситуация, при която изпълнява комбинираното изискване за буфер, разглеждано в допълнение към всяко от изискванията, посочени в член 141а, параграф 1, букви а), б) и в) от Директива 2013/36/ЕС, но не изпълнява комбинираното изискване за буфер, разглеждано в допълнение към изискванията, посочени в членове 45в и 45г от настоящата директива, когато се изчисляват в съответствие с член 45, параграф 2, буква а) от настоящата директива, органът за реструктуриране на този субект има правомощието да наложи в съответствие с параграфи 2 и 3 от настоящия член забрана на субекта да извършва разпределения над максималната сума за разпределяне във връзка с минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения (М-МСР), изчислена в съответствие с параграф 4 от настоящия член, чрез някое от следните действия:

- а) да извършва разпределения във връзка с базовия собствен капитал от първи ред;
- б) да поема задължение за изплащане на променливи възнаграждения или пенсионни права по преценка на работодателя или да изплаща променливи възнаграждения, ако задължението за плащане е поето в момент, когато субектът не е изпълнявал комбинираното изискване за буфер; или
- в) да извършва плащания по инструменти на допълнителния капитал от първи ред.

Когато даден субект се намира в ситуацията, посочена в първа алинея, той незабавно уведомява органа за реструктуриране за това.

2. В ситуацията, посочена в параграф 1, органът за реструктуриране на субекта, след консултация с компетентния орган, преценява без ненужно забавяне дали да упражни правомощието, посочено в параграф 1, като отчита всички посочени по-долу елементи:

- а) причината, продължителността и сериозността на неизпълнението и неговото въздействие върху възможността за реструктуриране;
- б) промените във финансовото състояние на субекта и вероятността той да изпълни условието по член 32, параграф 1, буква а);
- в) вероятността субектът да е в състояние да осигури изпълнението на изискванията по параграф 1 в разумен срок;
- г) когато субектът не е в състояние да замени задълженията, които вече не отговарят на критериите за приемливост или срок до падежа съгласно членове 72б и 72в от Регламент (ЕС) № 575/2013 или съгласно член 45б или член 45е, параграф 2 от настоящата директива — дали тази невъзможност е от индивидуален характер или се дължи на затруднения за целия пазар;
- д) дали упражняването на правомощието по параграф 1 е най-подходящото и пропорционално средство за преодоляване на ситуацията, в която се намира субектът, като се взема предвид потенциалното въздействие от упражняването му върху условията за финансиране и върху възможността за реструктуриране на съответния субект.

Органът за реструктуриране извършва нова оценка на това дали да упражни правомощието, посочено в параграф 1, най-малко веднъж месечно, докато субектът се намира в ситуацията, посочена в параграф 1.

3. Ако органът за реструктуриране прецени, че субектът все още се намира в ситуацията, посочена в параграф 1, девет месеца след като субектът е уведомил за това, органът за реструктуриране, след консултация с компетентния орган, упражнява правомощието по параграф 1, освен ако органът за реструктуриране, след като извърши оценка, не констатира, че са изпълнени най-малко две от следните условия:

- а) неизпълнението се дължи на сериозно смущение във функционирането на финансовите пазари, което води до мащабни сътресения на финансовите пазари в няколко техни сегмента;
- б) смущението, посочено в буква а), води не само до по-голяма променливост на цените на инструментите на собствения капитал и инструментите на приемливите задължения на субекта или до увеличени разходи за субекта, но и до пълно или частично затваряне на пазарите, което не позволява на субекта да емитира инструменти на собствения капитал и инструменти на приемливите задължения на тези пазари;
- в) затварянето на пазарите, посочено в буква б), се наблюдава не само за съответния субект, но и за няколко други субекта;
- г) смущението, посочено в буква а), не позволява на съответния субект да емитира инструменти на собствения капитал и инструменти на приемливите задължения в обем, достатъчен за отстраняване на неизпълнението; или
- д) упражняването на правомощието, посочено в параграф 1, води до отрицателни вторични ефекти за част от банковия сектор, с което би могло да застраши финансовата стабилност.

Когато се прилага изключението, посочено в първа алинея, органът за реструктуриране уведомява компетентния орган за своето решение и разяснява оценката си в писмена форма.

Органът за реструктуриране извършва ежемесечно нова оценка, за да прецени дали може да продължи да прилага посоченото в първа алинея изключение.

4. М-МСП се изчислява, като се умножи сумата, изчислена в съответствие с параграф 5, по коефициента, определен в съответствие с параграф 6. М-МСП се намалява със сумата, получена в резултат на някое от действията, посочени в параграф 1, буква а), б) или в).

5. Сумата, която се умножава в съответствие с параграф 4, се състои от:

- а) междинните печалби, които не са включени в базовия собствен капитал от първи ред съгласно член 26, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, след приспадане на разпределението на печалбите или на всяко плащане в резултат на действията, посочени в параграф 1, буква а), б) или в) от настоящия член;

плюс

- б) годишните печалби, които не са включени в базовия собствен капитал от първи ред съгласно член 26, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, след приспадане на разпределението на печалбите или на всяко плащане в резултат на действията, посочени в параграф 1, буква а), б) или в) от настоящия член;

минус

- в) сумите, дължими като данък, в случай че не бъдат разпределени елементите, посочени в букви а) и б) от настоящия параграф.

6. Коефициентът, посочен в параграф 4, се определя, както следва:

- а) когато поддържаният от субекта базов собствен капитал от първи ред, който не се използва за изпълнение на изискванията, предвидени в член 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и членове 45в и 45г от настоящата директива, изразен като процентен дял от общата рискова експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се намира в първи квартил (тоест най-ниския) на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0;
- б) когато поддържаният от субекта базов собствен капитал от първи ред, който не се използва за изпълнение на изискванията, предвидени в член 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и членове 45в и 45г от настоящата директива, изразен като процентен дял от общата рискова експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се намира във втори квартил на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0,2;

- в) когато поддържаният от субекта базов собствен капитал от първи ред, който не се използва за изпълнение на изискванията, предвидени в член 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и членове 45в и 45г от настоящата директива, изразен като процентен дял от общата рискова експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се намира в трети квартал на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0,4;
- г) когато поддържаният от субекта базов собствен капитал от първи ред, който не се използва за изпълнение на изискванията, предвидени в член 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и членове 45в и 45г от настоящата директива, изразен като процентен дял от общата рискова експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се намира в четвърти квартал (тоест най-високия) на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0,6.

Долните и горни граници на всеки квартал на комбинираното изискване за буфер се изчисляват по следния начин:

$$\text{Долна граница на квартила} = \frac{\text{Комбинирано изискване за буфер}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Горна граница на квартила} = \frac{\text{Комбинирано изискване за буфер}}{4} \times Q_n$$

където „ Q_n “ = пореден номер на съответния квартал.“

7) Член 17 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че ако вследствие на извършената в съответствие с членове 15 и 16 оценка на възможността за реструктуриране на даден субект и след консултация с компетентния орган, органът за реструктуриране констатира, че има съществени пречки пред възможността за реструктуриране на този субект, той съобщава констатацията си писмено на засегнатия субект, на компетентния орган и на органите за реструктуриране на държавите, в чиято юрисдикция се намират значими клонове.“

б) параграфи 3 и 4 от се заменят със следното:

„3. В рамките на четири месеца от датата на получаване на уведомлението по параграф 1 субектът предлага на органа за реструктуриране възможни мерки за преодоляване или отстраняване на посочените в уведомлението съществени пречки.

Субектът, в срок от две седмици от датата на получаване на уведомлението по параграф 1 от настоящия член, предлага на органа за реструктуриране възможни мерки и график за тяхното изпълнение, за да се гарантира, че той спазва член 45д или 45е от настоящата директива и комбинираното изискване за буфер, когато съществената пречка пред възможността за реструктуриране се дължи на някоя от следните ситуации:

- а) субектът изпълнява комбинираното изискване за буфер, разглеждано в допълнение към всяко от изискванията, посочени в член 141а, параграф 1, букви а), б) и в) от Директива 2013/36/ЕС, но не изпълнява комбинираното изискване за буфер, разглеждано в допълнение към изискванията, посочени в членове 45в и 45г от настоящата директива, когато се изчисляват в съответствие с член 45, параграф 2, буква а) от настоящата директива; или
- б) субектът не изпълнява изискванията, посочени в членове 92а и 494 от Регламент (ЕС) № 575/2013, или изискванията, посочени в членове 45в и 45г от настоящата директива.

Графикът за изпълнение на мерките, предложени съгласно втора алинея, трябва да е съобразен с причините за съществената пречка.

Органът за реструктуриране, след консултация с компетентния орган, преценява дали мерките, предложени съгласно първа и втора алинея, са подходящи за ефективно преодоляване или отстраняване на въпросната съществена пречка.

4. Когато органът за реструктуриране констатира, че предложените от даден субект мерки съгласно параграф 3 не намаляват или не отстраняват ефективно въпросните пречки, той изисква от субекта, пряко или непряко — чрез компетентния орган, да предприеме алтернативни мерки, с които може да се постигне тази цел, и писмено уведомява за тези мерки субекта, който в срок от един месец предлага план за спазването им.

При набелязването на алтернативни мерки органът за реструктуриране обосновава мнението, че с предложените от субекта мерки не би било възможно да бъдат отстранени пречките пред възможността за реструктуриране и че предложените алтернативни мерки са пропорционални за отстраняването им. Органът за реструктуриране взема също така предвид заплахата, която тези пречки пред възможността за реструктуриране представляват за финансовата стабилност, както и последиците на мерките за стопанската дейност на субекта, неговата стабилност и способността му да допринася за икономиката.“

в) параграф 5 се изменя, както следва:

i) в букви а), б), г), д), ж) и з) думата „институция“ се заменя с думата „субект“ при спазване на граматичните правила на българския език;

ii) вмъква се следната буква:

„за) да изискат от институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от настоящата директива да представят план за възобновяване на изпълнението на изискванията на член 45д или 45е от настоящата директива, изразени като процентен дял от общата рискова експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и, когато е приложимо, на комбинираното изискване за буфер и на изискванията, посочени в член 45д или 45е от настоящата директива, изразени като процентен дял от мярката за общата рискова експозиция, посочена в членове 429 и 429а от Регламент (ЕС) № 575/2013;“

iii) букви и), й) и к) се заменят със следното:

„и) да изискат от институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да емитират приемливи задължения в изпълнение на изискванията по член 45д или 45е;

й) да изискат от институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да предприемат други мерки, за да изпълнят минималните изисквания за собствен капитал и приемливи задължения съгласно член 45д или 45е, включително по-специално като се опитат да предоговорят всички приемливи задължения, инструменти на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред, които са емитирали, за да се гарантира, че всяко решение на органа за реструктуриране за обезценяване или преобразуване на тези задължения или инструменти ще породи последици съгласно правото на юрисдикцията, което урежда това задължение или инструмент;

я) с цел да се осигури текущото спазване на член 45д или 45е — да изискат от институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да променят падежния профил на:

i) инструментите на собствения капитал, след като получат съгласие от компетентния орган, и

ii) приемливите задължения, посочени в член 45б и в член 45е, параграф 2, буква а);

к) когато даден субект е дъщерно предприятие на холдинг със смесена дейност — да изиска от холдинга със смесена дейност да учреди отделен финансов холдинг, който да контролира субекта, ако това е необходимо с цел улесняване на реструктурирането на субекта и избягване на прилагането на инструментите за реструктуриране и упражняването на правомощията за реструктуриране, посочени в дял IV, които имат неблагоприятни последици за нефинансовата част от групата.“

г) параграф 7 се заменя със следното:

„7. Преди да набележи дадена мярка по параграф 4, органът за реструктуриране, след консултация с компетентния орган и, когато е приложимо — с определения национален макропруденциален орган, надлежно взема предвид потенциалните последици от тези мерки за конкретния субект, за вътрешния пазар на финансови услуги, за финансовата стабилност в други държави членки и в Съюза като цяло.“

8) В член 18 параграфи 1—7 се заменят със следното:

„1. Органът за реструктуриране на ниво група, заедно с органите за реструктуриране на дъщерните предприятия, след консултация с надзорната колегия и органите за реструктуриране на държавите, в чиято юрисдикция се намират значимите клонове, доколкото това засяга значимия клон, разглеждат изискваната съгласно член 16 оценка в рамките на колегията за реструктуриране и полагат всички възможни усилия, за да постигнат съвместно решение за прилагането на мерките, набелязани съгласно член 17, параграф 4, спрямо всички субекти за реструктуриране и техните дъщерни предприятия, които са субекти по член 1, параграф 1 и са част от групата.

2. Органът за реструктуриране на ниво група, в сътрудничество с консолидиращия надзорник и ЕБО в съответствие с член 25, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, изготвя и представя доклад пред предприятието майка от Съюза и пред органите за реструктуриране на дъщерните предприятия, които го предоставят на дъщерните предприятия, попадащи в обхвата на тяхната компетентност, и на органите за реструктуриране на държавите, в чиято юрисдикция се намират значими клонове. Докладът се изготвя след консултация с компетентните органи, като в него се анализират съществените пречки пред ефективното прилагане на инструментите за реструктуриране и упражняването на правомощията за реструктуриране спрямо групата, а също и спрямо групите за реструктуриране, в случаите, в които групата се състои от повече от една група за реструктуриране. В доклада се взема предвид въздействието върху бизнес модела на групата и се препоръчват пропорционални и целенасочени мерки, които според органа за реструктуриране на ниво група са необходими или подходящи за отстраняването на тези пречки.

Когато дадена пречка пред възможността за реструктуриране на групата се дължи на ситуация със субект от групата, посочена в член 17, параграф 3, втора алинея, органът за реструктуриране на ниво група уведомява предприятието майка от Съюза за оценката на тази пречка, след консултация с органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране и с органите за реструктуриране на неговите дъщерни институции.

3. В рамките на четири месеца от датата на получаване на доклада предприятието майка от Съюза може да представи бележките си и да предложи на органа за реструктуриране на ниво група алтернативни мерки, с които да се отстранят последиците от набелязаните в доклада пречки.

Когато набелязаните в доклада пречки се дължат на ситуация със субект от групата, посочена в член 17, параграф 3, втора алинея от настоящата директива, в срок от две седмици, считано от датата на получаване на уведомлението по параграф 2, втора алинея от настоящия член, предприятието майка от Съюза предлага на органа за реструктуриране на ниво група възможни мерки и график за тяхното изпълнение, за да се гарантира, че субектът от групата изпълнява изискванията по член 45д или 45е от настоящата директива, изразени като процентен дял от общата рискова експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и, когато е приложимо, на комбинираното изискване за буфер и на изискванията, посочени в членове 45д и 45е от настоящата директива, изразени като процентен дял от мярката за общата експозиция, посочена в членове 429 и 429а от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Графикът за изпълнение на мерките, предложени съгласно втора алинея, трябва да е съобразен с причините за съществената пречка. Органът за реструктуриране, след консултация с компетентния орган, преценява дали тези мерки са подходящи за ефективно преодоляване или отстраняване на съществената пречка.

4. Органът за реструктуриране на ниво група съобщава всяка мярка, предложена от предприятието майка от Съюза, на консолидиращия надзорник, на ЕБО, на органите за реструктуриране на дъщерните предприятия и на органите за реструктуриране на държавите, в чиято юрисдикция се намират значими клонове, доколкото тя е от значение за значимия клон. Органите за реструктуриране на ниво група и органите за реструктуриране на дъщерните предприятия, след консултация с компетентните органи и с органите за реструктуриране на държавите, в чиято юрисдикция се намират значими клонове, правят всичко възможно в рамките на правомощията си да постигнат съвместно решение в колегията за реструктуриране във връзка с набелязването на съществените пречки и, при необходимост, във връзка с оценяването на мерките, предложени от предприятието майка от Съюза, и на мерките, изискани от органите с цел преодоляване или отстраняване на пречките, при което се взема предвид потенциалното въздействие на мерките във всички държави членки, в които групата извършва дейност.

5. Съвместното решение се взема в рамките на четири месеца от представянето на бележки от страна на предприятието майка от Съюза. Когато предприятието майка от Съюза не е представило бележки, съвместното решение се взема в рамките на един месец от изтичането на четиримесечния срок по параграф 3, първа алинея.

Съвместното решение по отношение на пречките пред възможността за реструктуриране поради посочена в член 17, параграф 3, втора алинея ситуация се взема в срок от две седмици от представянето на бележки от страна на предприятието майка от Съюза в съответствие с параграф 3 от настоящия член.

Съвместното решение се мотивира и се излага в документ, който органът за реструктуриране на ниво група предоставя на предприятието майка от Съюза.

В съответствие с член 31, втора алинея, буква в) от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО може по искане на орган за реструктуриране да съдейства на органите за реструктуриране за постигането на съвместно решение.

6. При липса на съвместно решение в рамките на съответния срок по параграф 5 органът за реструктуриране на ниво група взема самостоятелно решение относно подходящите мерки, които трябва да бъдат предприети по член 17, параграф 4 на ниво група.

Решението се мотивира надлежно и в него се вземат предвид мненията и резервите на другите органи за реструктуриране. Органът за реструктуриране на ниво група предоставя решението на предприятието майка от Съюза.

Ако до изтичането на съответния срок по параграф 5 от настоящия член някой орган за реструктуриране е отнесъл въпрос по параграф 9 от настоящия член до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, органът за реструктуриране на ниво група отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Съответният срок по параграф 5 от настоящия член се счита за срок за помиряване по смисъла на Регламент (ЕС) № 1093/2010. ЕБО взема решение в срок от един месец. Ако съответният срок по параграф 5 от настоящия член е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО. Ако ЕБО не вземе решение, се прилага решението на органа за реструктуриране на ниво група.

ба. При липса на съвместно решение в рамките на съответния срок по параграф 5 от настоящия член органът за реструктуриране на съответния субект за реструктуриране взема самостоятелно решение относно подходящите мерки, които трябва да бъдат предприети в съответствие с член 17, параграф 4 на ниво група за реструктуриране.

Посоченото в първа алинея решение се мотивира надлежно и в него се вземат предвид мненията и резервите на органите за реструктуриране на другите субекти от същата група за реструктуриране и на органа за реструктуриране на ниво група. Решението се предоставя на субекта за реструктуриране от съответния орган за реструктуриране.

Ако до изтичането на съответния срок по параграф 5 от настоящия член някой орган за реструктуриране е отнесъл въпрос по параграф 9 от настоящия член до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, органът за реструктуриране на субекта за реструктуриране отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Съответният срок по параграф 5 от настоящия член се счита за срок за помиряване по смисъла на Регламент (ЕС) № 1093/2010. ЕБО взема решение в срок от един месец. Ако съответният срок по параграф 5 от настоящия член е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО. Ако ЕБО не вземе решение, се прилага решението на органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране.

7. При липса на съвместно решение органите за реструктуриране на дъщерните предприятия, които не са субекти за реструктуриране, вземат самостоятелни решения относно подходящите мерки, които трябва да бъдат предприети от дъщерните предприятия на индивидуално ниво в съответствие с член 17, параграф 4.

Решението се мотивира надлежно и в него се вземат предвид мненията и резервите на другите органи за реструктуриране. Решението се предоставя на засегнатото дъщерно предприятие и на субекта за реструктуриране от същата група за реструктуриране, на органа за реструктуриране на този субект за реструктуриране и ако е различен — на органа за реструктуриране на ниво група.

Ако до изтичането на съответния срок по параграф 5 от настоящия член някой орган за реструктуриране е отнесъл въпрос по параграф 9 от настоящия член до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, органът за реструктуриране на дъщерното предприятие отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Съответният срок по параграф 5 от настоящия член се счита за срок за помиряване по смисъла на Регламент (ЕС) № 1093/2010. ЕБО взема решение в срок от един месец. Ако съответният срок по параграф 5 от настоящия член е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО. Ако ЕБО не вземе решение, се прилага решението на органа за реструктуриране на дъщерното предприятие.“

9) В член 32, параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) предвид моментната обстановка и други важни обстоятелства няма реална вероятност алтернативни мерки от страна на частния сектор, включително мерки от институционални защитни схеми, или действия на надзорните органи, включително мерки за ранна намеса или обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения в съответствие с член 59, параграф 2, предприети по отношение на институцията, да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задължения от страна на институцията;“

10) Въмъкват се следните членове:

„Член 32а

Условия за реструктуриране на централен орган и кредитни институции, които са дълготрайно свързани с централен орган

Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране могат да предприемат действие по реструктуриране във връзка с централен орган и всички дълготрайно свързани с него кредитни институции, които са част от същата група за реструктуриране, когато тази група за реструктуриране като едно цяло спазва условията, установени в член 32, параграф 1.

Член 32б

Производство по несъстоятелност по отношение на институции и субекти, които не са обекти на действие по реструктуриране

Държавите членки гарантират, че институция или субект, посочени в член 1, параграф 1, буква б), в) или г), за които органът за реструктуриране счита, че са изпълнени условията по член 32, параграф 1, букви а) и б), но действие по реструктуриране не би било в обществен интерес в съответствие с член 32, параграф 1, буква в), се ликвидират по обичайния ред в съответствие с приложимото национално право.“

11) В член 33 параграфи 2, 3 и 4 се заменят със следното:

„2. Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране предприемат действия по реструктуриране спрямо субект по член 1, параграф 1, буква в) или г), ако той отговаря на условията, установени в член 32, параграф 1.

3. Когато дъщерните институции на холдинг със смесена дейност са собственост, пряко или непряко, на междинен финансов холдинг, в плана за реструктуриране се посочва, че междинният финансов холдинг е субектът за реструктуриране, а държавите членки гарантират, че действията по реструктуриране за целите на реструктурирането на групата се предприемат спрямо междинния финансов холдинг. Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране не предприемат действия по реструктуриране за целите на реструктурирането на групата спрямо холдинга със смесена дейност.

4. При спазване на параграф 3 от настоящия член и независимо че даден субект по член 1, параграф 1, буква в) или г) не отговаря на условията, установени в член 32, параграф 1, органите за реструктуриране могат да предприемат действия по реструктуриране спрямо субект по член 1, параграф 1, буква в) или г), когато са изпълнени всички посочени по-долу условия:

а) субектът е субект за реструктуриране;

б) едно или няколко от дъщерните предприятия на този субект, които са институции, но не са субекти за реструктуриране, отговарят на условията, установени в член 32, параграф 1;

в) активите и задълженията на дъщерните предприятия, посочени в буква б), са такива, че неизпълнението на задължения от тяхна страна застрашава групата за реструктуриране като едно цяло, и за реструктурирането на дъщерните предприятия, които са институции, или за реструктурирането на съответната група за реструктуриране като едно цяло е необходимо да се предприеме действие по реструктуриране по отношение на субекта.“

12) Въмъква се следният член:

„Член 33а

Правомощие за спиране на изпълнението на определени задължения

1. Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране, след консултация с компетентните органи, които трябва да отговорят своевременно, имат правомощието да спрат изпълнението на задължения за плащане или доставка съгласно договор, по който дадена институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) са страна, когато са изпълнени всички посочени по-долу условия:

а) констатирано е, че институцията или субектът са проблемни или има вероятност да станат проблемни съгласно член 32, параграф 1, буква а);

- б) няма мярка от страна на частния сектор по член 32, параграф 1, буква б), която може незабавно да се предприеме и която би предотвратила неизпълнение на задълженията от страна на институцията или субекта;
- в) упражняването на правомощието за спиране на изпълнението се счита за необходимо, за да се избегне допълнителното влошаване на финансовото състояние на институцията или субекта; и
- г) упражняването на правомощието за спиране на изпълнението е:
 - i) необходимо, за да се достигне до констатацията, предвидена в член 32, параграф 1, буква в); или
 - ii) необходимо, за да се изберат подходящи действия по реструктуриране или да се гарантира ефективното прилагане на един или повече инструменти за реструктуриране.

2. Правомощието, посочено в параграф 1 от настоящия член, не се прилага за задължения за плащане или доставка към следните:

- а) системи и системни оператори, определени за целите на Директива 98/26/ЕО;
- б) ЦК, които са получили разрешение в Съюза съгласно член 14 от Регламент (ЕС) № 648/2012, и признатите от ЕОЦКП ЦК от трети държави съгласно член 25 от посочения регламент;
- в) централни банки.

Органите за реструктуриране определят обхвата на правомощието, посочено в параграф 1 от настоящия член, като вземат предвид обстоятелствата във всеки отделен случай. По-специално, органите за реструктуриране преценяват внимателно дали е целесъобразно да се спре изпълнението спрямо отговарящи на условията депозити съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 4 от Директива 2014/49/ЕС, и по-специално гарантирани депозити, държани от физически лица и микро-, малки и средни предприятия.

3. Държавите членки могат да предвидят, че когато правомощието за спиране на изпълнението на задължения за плащане или доставка се упражнява по отношение на отговарящи на условията депозити, органите за реструктуриране осигуряват на вложителите достъп до подходяща дневна сума от тези депозити.

4. Сроктът на спиране на изпълнението съгласно параграф 1 е възможно най-кратък и не надвишава минималния срок, който органът за реструктуриране счита за необходим за целите, посочени в параграф 1, букви в) и г), като при всички случаи не надвишава периода между момента на публикуване на съобщението за спиране на изпълнението в съответствие с параграф 8 и полунощ в края на работния ден, следващ деня на публикуването в държавата членка на органа за реструктуриране на институцията или субекта.

При изтичане на срока на спиране на изпълнението, посочен в първа алинея, последиците от спирането отпадат.

5. При упражняването на правомощието, посочено в параграф 1 от настоящия член, органите за реструктуриране отчитат евентуалното въздействие на това правомощие върху нормалното функциониране на финансовите пазари и вземат предвид съществуващите национални правила и надзорните и съдебните правомощия за гарантиране на правата на кредиторите и равнопоставеното третиране на кредиторите при обичайното производство по несъстоятелност. Органите за реструктуриране вземат предвид по-специално възможното прилагане национално производство по несъстоятелност спрямо институцията или субекта в резултат на констатацията по член 32, параграф 1, буква в) и предприемат мерките, които считат за подходящи, за да се гарантира подходяща координация с националните административни или съдебни органи.

6. Когато изпълнението на задължения за плащане или доставка по договор е спряно съгласно параграф 1, изпълнението на задълженията за плащане или доставка на контрагентите по същия договор се спира за същия срок.

7. Задължението за плащане или доставка, което би станало дължимо в рамките на срока на спиране на изпълнението, става дължимо веднага след изтичането на този срок.

8. Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране уведомяват без забавяне институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) и органите по член 83, параграф 2, букви а)—з) при упражняването на правомощието, посочено в параграф 1 от настоящия член, след като констатира, че институцията е проблемна или има вероятност да стане проблемна съгласно член 32, параграф 1, буква а), и преди да вземат решение за реструктуриране.

Органът за реструктуриране публикува или осигурява публикуването на разпореждането или другия акт, чрез който се спира изпълнението на задължения съгласно настоящия член, и условията и срока на спирането на изпълнението по начините, посочени в член 83, параграф 4.

9. Настоящият член не засяга разпоредбите на националното право на държавите членки, с които се предоставят правомощия за спиране на изпълнението на задължения за плащане или доставка, дължими от институциите и субектите, посочени в параграф 1 от настоящия член, преди да се констатира, че институциите или субектите са проблемни или има вероятност да станат проблемни съгласно член 32, параграф 1, буква а), или за спиране на изпълнението на задължения за плащане или доставка на институциите или субектите, подлежащи на ликвидация чрез обичайно производство по несъстоятелност, които са с по-големи от предвидените в настоящия член обхват и продължителност. Тези правомощия се упражняват в съответствие с обхвата, продължителността и условията, предвидени в съответното национално право. Условията, предвидени в настоящия член, не засягат условията, свързани с тези правомощия за спиране на изпълнението на задължения за плащане или доставка.

10. Държавите членки гарантират, че когато орган за реструктуриране упражнява правомощието за спиране на изпълнението на задължения за плащане или доставка на институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) съгласно параграф 1 от настоящия член, за срока на това спиране органът за реструктуриране може също така да упражнява и правомощията:

- а) за налагане на ограничения за същия срок на обезпечените кредитори на институцията или субекта да търсят изпълнение на обезпечените си интереси от активите на институцията или субекта, като в този случай се прилага член 70, параграфи 2, 3 и 4; и
- б) за спиране на упражняването за същия срок на правата на прекратяване на страна по договор с институцията или субекта, като в този случай се прилага член 71, параграфи 2—8.

11. Когато след като е констатирал, че дадена институция или субект са проблемни или има вероятност да станат проблемни съгласно член 32, параграф 1, буква а), органът за реструктуриране е упражнил правомощието да спре изпълнението на задължения за плащане или доставка при обстоятелствата, определени в параграф 1 или 10 от настоящия член, и ако впоследствие предприеме действие по реструктуриране по отношение на институцията или субекта, органът за реструктуриране не упражнява правомощията си по член 69, параграф 1, член 70, параграф 1 или член 71, параграф 1 спрямо институцията или субекта.“

13) Член 36 се изменя, както следва:

- а) в параграф 1 думите „капиталови инструменти“ се заменят с думите „капиталови инструменти и приемливите задължения в съответствие с член 59“;
- б) параграф 4 се изменя, както следва:
 - i) думите „капиталови инструменти“ се заменят с думите „капиталови инструменти и приемливи задължения в съответствие с член 59“, а думите „съответните капиталови инструменти“ се заменят с думите „съответните капиталови инструменти и приемливите задължения в съответствие с член 59“;
 - ii) в буква г) думите „приемливите задължения“ се заменят с думите „задълженията, които споделят загуби“;
- в) в параграф 5 думите „капиталови инструменти“ се заменят с думите „капиталови инструменти и приемливите задължения в съответствие с член 59“, а в параграфи 12 и 13 думите „капиталови инструменти“ се заменят с думите „капиталови инструменти и приемливи задължения в съответствие с член 59“;

14) Член 37 се изменя, както следва:

- а) в параграф 2 думите „капиталови инструменти“ се заменят с думите „капиталови инструменти и приемливи задължения“;
- б) в параграф 10, буква а) думите „приемливи задължения“ се заменят с думите „задължения, които споделят загуби“;

15) Член 44 се изменя, както следва:

- а) параграф 2 се изменя, както следва:
 - i) буква е) се заменя със следното:

„е) задължения с остатъчен срок до падежа под седем дни, дължими на системи или системни оператори, определени за целите на Директива 98/26/ЕО, или на техните участници, които произтичат от участието в такава система или които са дължими на ЦК, които са получили разрешение в Съюза съгласно член 14 от Регламент (ЕС) № 648/2012, и на признати от ЕОЦКП ЦК от трети държави съгласно член 25 от посочения регламент;“

ii) добавя се следната буква:

„з) задължения към институции или субекти по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), които са част от същата група за реструктуриране, без да са самите те субекти за реструктуриране, независимо от техния срок до падежа, с изключение на случаите, когато тези задължения са с по-нисък ред от обикновените необезпечени задължения съгласно съответното национално право, уреждащо обичайното производство по несъстоятелност и приложимо към датата на транспониране на настоящата директива; когато се прилага това изключение, органът за реструктуриране на съответното дъщерно предприятие, което не е субект за реструктуриране, преценява дали размерът на елементите, които отговарят на изискванията по член 45е, параграф 2, е достатъчен, за да осигури прилагането на предпочитаната стратегия за реструктуриране.“

iii) в пета алинея думите „приемливи задължения“ се заменят с думите „задължения, които споделят загуби,“;

б) в параграф 3 втора алинея се заменя със следното:

„Органите за реструктуриране внимателно да преценяват дали задълженията към институции или субекти, посочени в член 1, параграф 1, буква б), в) или г), които са част от същата група за реструктуриране, без да са самите те субекти за реструктуриране, и които не са изключени от прилагането на правомощията за обезценяване и преобразуване по параграф 2, буква з) от настоящия член, следва да бъдат изключени напълно или частично съгласно първа алинея, букви а)—г) от настоящия параграф, за да се осигури ефективното прилагане на стратегията за реструктуриране.

Когато органът за реструктуриране реши да изключи напълно или частично задължение, което споделя загуби, или клас задължения, които споделят загуби, съгласно настоящия параграф, нивото на обезценяване или преобразуване, приложено към други задължения, които споделят загуби, може да бъде увеличено, за да се отчете това изключване, при условие че нивото на обезценяване и преобразуване, приложено към другите задължения, които споделят загуби, е съобразено с принципа по член 34, параграф 1, буква ж).“

в) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Когато органът за реструктуриране реши да изключи напълно или частично задължение, което споделя загуби, или клас от задължения, които споделят загуби, съгласно настоящия член и загубите, които биха били понесени от тези задължения, не са били изцяло прехвърлени към други кредитори, механизмът за финансиране на реструктурирането може да направи вноска към институцията в режим на реструктуриране с цел постигане на единия или двата от следните резултати:

- а) да се покрият загубите, които не са поети от задълженията, които споделят загуби, и да се възстанови нетната стойност на активите на институцията в режим на реструктуриране на нула в съответствие с член 46, параграф 1, буква а);
- б) да се закупят акции или други инструменти на собственост или капиталови инструменти на институцията в режим на реструктуриране с цел рекапитализация на институцията в съответствие с член 46, параграф 1, буква б).“

г) в параграф 5, буква а) думите „приемливи задължения“ се заменят с думите „задължения, които споделят загуби,“;

16) Въмъква се следният член:

„Член 44а

Продажба на подчинени приемливи задължения на непрофесионални клиенти

1. Държавите членки гарантират, че продавачът на приемливи задължения, които изпълняват всички условия, посочени в член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013, с изключение на член 72а, параграф 1, буква б) и член 72б, параграфи 3–5 от същия регламент, продава такива задължения на непрофесионален клиент по смисъла на определението в член 4, параграф 1, точка 11 от Директива 2014/65/ЕС само ако са изпълнени всички посочени по-долу условия:

- а) продавачът е направил тест в съответствие с член 25, параграф 2 от Директива 2014/65/ЕС дали задължението е подходящо;
- б) продавачът е убеден, въз основа на посочения в буква а) тест, че такива приемливи задължения са подходящи за този непрофесионален клиент;
- в) продавачът документира уместността в съответствие с член 25, параграф 6 от Директива 2014/65/ЕС.

Независимо от първа алинея, държавите членки може да предвидят, че условията по букви а)–в) от посочената алинея се прилагат за продавачи на други инструменти, считани за собствен капитал или задължения, които споделят загуби.

2. Когато условията по параграф 1 са изпълнени и портфейлът от финансови инструменти на непрофесионалния клиент към момента на покупката не надвишава 500 000 EUR, продавачът гарантира, че въз основа на информацията, която непрофесионалният клиент е предоставил в съответствие с параграф 3, към момента на покупката са изпълнени следните две условия:

- а) непрофесионалният клиент не инвестира обща сума, надхвърляща 10 % от своя портфейл от финансови инструменти, в задълженията, посочени в параграф 1;
- б) първоначалният размер на инвестицията, инвестирана в едно или повече от задълженията по параграф 1, възлиза най-малко на 10 000 EUR.

3. Непрофесионалният клиент предоставя на продавача точна информация относно своя портфейл от финансови инструменти, включително за инвестициите в задълженията по параграф 1.

4. За целите на параграфи 2 и 3 портфейлът от финансови инструменти на непрофесионалния клиент включва парични депозити и финансови инструменти, но изключва всякакви финансови инструменти, които са дадени като обезпечение.

5. Без да се засяга член 25 от Директива 2014/65/ЕС и чрез дерогация от изискванията по параграфи 1–4 от настоящия член, държавите членки могат да определят размер на минимална инвестиция от най-малко 50 000 EUR за задълженията по параграф 1, като вземат предвид пазарните условия и практики в съответната държава членка, както и съществуващите мерки за защита на потребителите в рамките на юрисдикцията на тази държава членка.

6. Когато стойността на общите активи на посочените в член 1, параграф 1 субекти, които са установени в държава членка и за които се прилага изискването по член 45д, не надвишава 50 милиарда евро, тази държава членка може, чрез дерогация от изискванията по параграфи 1–5 от настоящия член, да прилага само изискването по параграф 2, буква б) от него.

7. От държавите членки не се изисква да прилагат настоящия член към посочените в параграф 1 задължения, емитирани преди 28 декември 2020 г.“

17) Член 45 се заменя със следните членове:

„Член 45

Прилагане и изчисляване на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения

1. Държавите членки гарантират, че институциите и субектите по член 1, параграф 1, букви б), в) и г) във всеки един момент изпълняват изискванията за собствен капитал и приемливи задължения, когато това се изисква и е в съответствие с настоящия член и с членове 45а–45и.

2. Изискването по параграф 1 от настоящия член се изчислява в съответствие с член 45в, параграф 3, 5 или 7, в зависимост от случая, като размера на собствения капитал и приемливите задължения и се изразява като процентни дялове от:

- а) общата рискова експозиция на съответния субект по параграф 1 от настоящия член, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013; и
- б) мярката за общата експозиция на съответния субект по параграф 1 от настоящия член, изчислена в съответствие с членове 429 и 429а от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Член 45а

Освобождение от минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения

1. Независимо от член 45, органите за реструктуриране освобождават от изискването, предвидено в член 45, параграф 1, ипотечните кредитни институции, финансирани с покрити облигации, които не могат да приемат депозити съгласно националното право, ако са изпълнени всички посочени по-долу условия:

- а) тези институции се ликвидират чрез национално производство по несъстоятелност или други видове производства, предвидени за тези институции и прилагани в съответствие с член 38, 40 или 42; и

- б) производствата, посочени в буква а), гарантират, че кредиторите на тези институции, включително притежателите на покрити облигации, когато е приложимо, понесат загуби по начин, който съответства на целите на реструктурирането.
2. Институциите, освободени от изискването по член 45, параграф 1, не се включват в консолидацията, посочена в член 45д, параграф 1.

Член 45б

Приемливи задължения за субектите за реструктуриране

1. Задълженията се включват в размера на собствения капитал и приемливите задължения на субектите за реструктуриране само ако отговарят на условията, посочени в следните членове от Регламент (ЕС) № 575/2013:

- а) член 72а;
- б) член 72б, с изключение на параграф 2, буква г); и
- в) член 72в.

Чрез дерогация от първа алинея от настоящия параграф, когато настоящата директива препраща към изискванията по член 92а или 92б от Регламент (ЕС) № 575/2013, за целите на тези членове приемливите задължения се състоят от приемливите задължения, определени съгласно член 72к от посочения регламент и в съответствие с втора част, дял I, глава 5а от него.

2. Задълженията, произтичащи от дългови инструменти с вградени деривати, като например структурирани облигации, които отговарят на условията по параграф 1, първа алинея, с изключение на член 72а, параграф 2, буква л) от Регламент (ЕС) № 575/2013, се включват в размера на собствения капитал и приемливите задължения само ако е изпълнено едно от следните условия:

- а) главницата на задължението, произтичащо от дълговия инструмент, е известна към момента на емитиране, фиксирана е или е нарастваща и не се влияе от характеристиката на вградения дериват, а общият размер на задължението, произтичащо от дълговия инструмент, включително вградения дериват, може да се оцени ежедневно спрямо активен и ликвиден двупосочен пазар за равностоен инструмент без кредитен риск в съответствие с членове 104 и 105 от Регламент (ЕС) № 575/2013; или
- б) дълговият инструмент включва договорна клауза, в която се посочва, че размерът на вземането както при несъстоятелност, така и при реструктуриране на емитента е фиксиран или нарастващ и че този размер не надвишава първоначално заплатената сума за задължението.

Дълговите инструменти, посочени в първа алинея, включително техните вградени деривати, не могат да са предмет на споразумение за нетиране и за оценката им не се прилага член 49, параграф 3.

Задълженията, посочени в първа алинея, се включват в размера на собствения капитал и приемливите задължения само по отношение на частта от задължението, съответстваща на главницата, посочена в буква а) от същата алинея, или на фиксирания или нарастващия размер, посочен в буква б) от същата алинея.

3. Когато задълженията са емитирани от установено в Съюза дъщерно предприятие на настоящ собственик на дялове или акции, който не е част от същата група за реструктуриране, и когато това дъщерно предприятие е част от същата група за реструктуриране, към която принадлежи субектът за реструктуриране, тези задължения се включват в размера на собствения капитал и приемливите задължения на този субект за реструктуриране, ако са изпълнени всички посочени по-долу условия:

- а) емитирани са в съответствие с член 45е, параграф 2, буква а);
- б) упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване спрямо тези задължения в съответствие с член 59 или 62 не засяга контрола, който субектът за реструктуриране упражнява върху дъщерното предприятие;
- в) тези задължения не надвишават сумата, определена чрез приспадане на:
 - i) сбора на задълженията, емитирани на субекта за реструктуриране и закупени от него пряко или непряко — чрез други субекти от същата група за реструктуриране, и размера на собствения капитал, емитиран в съответствие с член 45е, параграф 2, буква б), от
 - ii) сумата, изисквана в съответствие с член 45е, параграф 1.

4. Без да се засяга минималното изискване по член 45в, параграф 5 или член 45г, параграф 1, буква а), органите за реструктуриране гарантират, че част от изискването по член 45д в размер на 8 % от общите задължения, включително собствения капитал, се изпълнява от субектите за реструктуриране, които са Г-СЗИ, или субектите за реструктуриране, за които се прилага член 45в, параграф 5 или 6, чрез собствен капитал, подчинени приемливи инструменти или задължения, посочени в параграф 3 от настоящия член. Органът за реструктуриране може да разреши ниво, по-ниско от 8 % от общите задължения, включително собствения капитал, но по-високо от резултата, получен при прилагането на формулата $(1-(X1/X2)) \times 8 \%$, от общите задължения, включително собствения капитал, да се изпълнява от субектите за реструктуриране, които са Г-СЗИ, или субектите за реструктуриране, за които се прилага член 45в, параграф 5 или 6, чрез собствен капитал, подчинени приемливи инструменти или задължения, посочени в параграф 3 от настоящия член, ако са изпълнени всички условия, предвидени в член 72б, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, където, предвид намалението, което е възможно съгласно член 72б, параграф 3 от посочения регламент:

$X1 = 3,5 \%$ от общата рискова експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013; и

$X2 =$ сбора на 18 % от общата рискова експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и размера на комбинираното изискване за буфер.

Ако при субекти за реструктуриране, за които се прилага член 45в, параграф 5, прилагането на първа алинея от настоящия параграф води до изискване от над 27 % от общата рискова експозиция, органът за реструктуриране ограничава за съответния субект за реструктуриране частта от посоченото в член 45д изискване, която да се изпълнява чрез собствен капитал, подчинени приемливи инструменти или задължения, посочени в параграф 3 от настоящия член, до размер, равен на 27 % от общата рискова експозиция, ако органът за реструктуриране е преценил, че:

- а) достъпът до механизма за финансиране на реструктурирането не е включен в плана за реструктуриране като възможност за реструктуриране на съответния субект за реструктуриране; и
- б) когато буква а) не се прилага, изискването по член 45д позволява на субекта за реструктуриране да изпълни изискванията, посочени в член 44, параграф 5 или 8, в зависимост от случая.

Когато извършва оценката по втора алинея, органът за реструктуриране отчита и риска от непропорционално въздействие върху бизнес модела на съответния субект за реструктуриране.

Втора алинея от настоящия член не се прилага спрямо субектите за реструктуриране, за които се прилага член 45в, параграф 6.

5. За субекти за реструктуриране, които не са Г-СЗИ и не са субекти за реструктуриране, за които се прилага член 45в, параграф 5 или 6, органът за реструктуриране може да реши, че част от изискването, посочено в член 45д, в размер най-много до по-високото от 8 % от общите задължения, включително собствения капитал, на субекта и резултата от формулата, посочена в параграф 7, се изпълнява чрез собствен капитал, подчинени приемливи инструменти или задължения, посочени в параграф 3 от настоящия член, ако са изпълнени следните условия:

- а) задълженията, които не са подчинени и които са посочени в параграфи 1 и 2 от настоящия член, имат същия ред в установената на национално равнище поредност при несъстоятелност, както някои задължения, които са изключени от обхвата на правомощията за обезценяване и преобразуване в съответствие с член 44, параграф 2 или 3;
- б) съществува риск в резултат на планираното прилагане на правомощията за обезценяване и преобразуване спрямо задължения, които не са подчинени и които не са изключени от обхвата на правомощията за обезценяване и преобразуване в съответствие с член 44, параграф 2 или 3, кредиторите, чиито вземания произтичат от тези задължения, да понесат по-големи загуби, отколкото биха понесли при ликвидация чрез обичайното производство по несъстоятелност;
- в) размерът на собствения капитал и другите подчинени задължения не надвишава размера, който е необходим, за да се гарантира, че посочените в буква б) кредитори няма да понесат по-големи загуби, отколкото биха понесли при ликвидация чрез обичайното производство по несъстоятелност.

Когато органът за реструктуриране констатира, че в рамките на един клас от задължения, който включва приемливи задължения, размерът на задълженията, които са изключени или за които би имало основания да бъдат изключени от прилагането на правомощията за обезценяване и преобразуване в съответствие с член 44, параграф 2 или 3, възлиза на повече от 10 % от този клас, органът за реструктуриране оценява риска, посочен в първа алинея, буква б) от настоящия параграф.

6. За целите на параграфи 4, 5 и 7 дериватните задължения се включват в общите задължения, при допускане за пълно признаване на правата за нетиране на контрагентите.

Собственият капитал на даден субект за реструктуриране, използван за изпълнение на комбинираното изискване за буфер, е приемлив за целите на изпълнението на изискването, посочено в параграфи 4, 5 и 7.

7. Чрез дерогация от параграф 4 от настоящия член, органът за реструктуриране може да реши изискването по член 45д от настоящата директива да се изпълнява от субектите за реструктуриране, които са Г-СЗИ, или от субектите за реструктуриране, за които се прилага член 45в, параграф 5 или 6 от настоящата директива, чрез собствен капитал, подчинени приемливи инструменти или задължения, посочени в параграф 3 от настоящия член, доколкото поради задължението на субекта за реструктуриране да изпълнява комбинираното изискване за буфер и изискванията, посочени в член 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013, член 45в, параграф 5 и член 45д от настоящата директива, сборът от този собствен капитал, инструменти и задължения не надвишава по-голямата от следните стойности:

а) 8 % от общите задължения, включително собствения капитал, на субекта; или

б) сумата, получена в резултат от прилагането на формулата $A \times 2 + B \times 2 + C$, където А, В и С са следните суми:

A = сума, произтичаща от изискването, посочено в член 92, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013;

B = сума, произтичаща от изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС;

C = сума, произтичаща от комбинираното изискване за буфер.

8. Органите за реструктуриране могат да упражняват правомощието, посочено в параграф 7 от настоящия член, спрямо субектите за реструктуриране, които са Г-СЗИ или за които се прилага член 45в, параграф 5 или 6 и които отговарят на едно от условията, предвидени във втора алинея от настоящия параграф, при спазване на ограничение от не повече от 30 % от всички субекти за реструктуриране, които са Г-СЗИ или за които се прилага член 45в, параграф 5 или 6 и за които органът за реструктуриране определя изискването, посочено в член 45д.

Условията, които се вземат предвид от органите за реструктуриране, са, както следва:

а) при предходната оценка на възможността за реструктуриране са констатирани съществени пречки пред възможността за реструктуриране и:

i) в срока, определен от органа за реструктуриране, не е предприето корективно действие след прилагането на мерките, посочени в член 17, параграф 5, или

ii) констатираните съществени пречки не може да бъдат преодолені чрез прилагането на някоя от мерките по член 17, параграф 5 и упражняването на правомощието, посочено в параграф 7 от настоящия член, би компенсирало напълно или частично отрицателното въздействие на тези съществени пречки върху възможността за реструктуриране;

б) органът за реструктуриране смята, че осъществимостта и надеждността на предпочитаната стратегия за реструктуриране на субекта за реструктуриране са ограничени, предвид размера на субекта, взаимосвързаността, естеството, обхвата и сложността на неговите дейности, правната му форма и структурата му на собственост; или

в) изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС, отразява факта, че субектът за реструктуриране, който е Г-СЗИ или за който се прилага член 45в, параграф 5 или 6 от настоящата директива, е сред 20-те процента най-рискови институции, за които органът за реструктуриране определя изискването, посочено в член 45, параграф 1 от настоящата директива.

За целите на получаване на посочените в първа и втора алинея процентни дялове органът за реструктуриране закръглява резултата от изчислението към най-близкото цяло число.

Държавите членки могат — като вземат предвид особеностите на своите национални банкови сектори, включително по-специално броя на субектите за реструктуриране, които са Г-СЗИ или за които се прилага член 45в, параграф 5 или 6, за които националният орган за реструктуриране определя изискването по член 45д — да определят процентния дял, посочен в първа алинея, на ниво, по-високо от 30 %.

9. Органът за реструктуриране взема решенията, посочени в параграф 5 или 7, само след консултация с компетентния орган.

Когато взема тези решения, органът за реструктуриране взема предвид и:

- а) дълбочината на пазара за инструментите на собствения капитал и за подчинените приемливи инструменти на субекта за реструктуриране, ценообразуването на такива инструменти, доколкото съществуват, и времето, необходимо за извършване на сделките, необходими с цел изпълнение на решението;
- б) размера на инструментите на приемливите задължения, които отговарят на всички условия, посочени в член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013, с остатъчен срок до падежа под една година към датата на решението, за да се обмисли извършването на количествени корекции на изискванията, посочени в параграфи 5 и 7 от настоящия член;
- в) наличието и размера на инструментите, които отговарят на всички условия, посочени в член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013, с изключение на член 72б, параграф 2, буква г) от него;
- г) дали размерът на задълженията, изключени от прилагането на правомощията за обезценяване и преобразуване в съответствие с член 44, параграф 2 или 3, които при обичайното производство по несъстоятелност имат същия или по-нисък ред от приемливите задължения с най-висок ред, е значителен в сравнение със собствения капитал и приемливите задължения на субекта за реструктуриране. Когато размерът на изключените задължения не надхвърля 5 % от размера на собствения капитал и приемливите задължения на субекта за реструктуриране, изключеният размер не се счита за значителен. Над този праг значимостта на изключените задължения се оценява от органите за реструктуриране;
- д) бизнес модела, модела на финансиране и рисковия профил на субекта за реструктуриране, както и стабилността му и способността му да допринася за икономиката; и
- е) въздействието на евентуалните разходи за оздравяване върху рекапитализацията на субекта за реструктуриране.

Член 45в

Определяне на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения

1. Изискването по член 45, параграф 1 се определя от органа за реструктуриране след консултация с компетентния орган, въз основа на следните критерии:

- а) необходимостта да се гарантира, че групата за реструктуриране може да бъде реструктурирана чрез използването на инструменти за реструктуриране спрямо субекта за реструктуриране, включително, когато е целесъобразно — чрез инструмента за споделяне на загуби, по начин, който отговаря на целите на реструктурирането;
- б) необходимостта да се гарантира, когато е приложимо, че субектът за реструктуриране и дъщерните му предприятия, които са институции или субекти по член 1, параграф 1, букви б), в) и г), но не са субекти за реструктуриране, разполагат с достатъчно собствен капитал и приемливи задължения, за да се гарантира, че ако спрямо тях бъдат приложени съответно инструментът за споделяне на загуби или правомощията за обезценяване и преобразуване, загубите могат да бъдат поети и е възможно да се възстанови съотношението на обща капиталова адекватност и, когато е приложимо, отношението на ливъридж на съответните субекти до необходимото ниво, така че те да могат да продължат да отговарят на условията за издаване на лиценз и да извършват дейностите, за които са били лицензирани съгласно Директива 2013/36/ЕС или Директива 2014/65/ЕС;
- в) необходимостта да се гарантира, че ако в плана за реструктуриране е предвидена възможност определени класове приемливи задължения да бъдат изключени от споделянето на загуби съгласно член 44, параграф 3 от настоящата директива или да бъдат прехвърлени изцяло на приемател чрез частично прехвърляне, субектът за реструктуриране разполага с достатъчно собствен капитал и други приемливи задължения, с които да поеме загубите и да възстанови своето съотношение на обща капиталова адекватност и, когато е приложимо, отношение на ливъридж до необходимото ниво, така че да продължи да отговаря на условията за издаване на лиценз и да извършва дейностите, за които е бил лицензиран съгласно Директива 2013/36/ЕС или Директива 2014/65/ЕС;
- г) размера, бизнес модела, модела на финансиране и рисковия профил на субекта;
- д) степента, до която неизпълнението на задължения от страна на субекта би имало неблагоприятни последици за финансовата стабилност, включително чрез разпространение на проблемите към други институции или субекти поради взаимосвързаността на субекта с тези други институции или субекти или с останалата част от финансовата система.

2. Когато планът за реструктуриране предвижда, че е необходимо да се предприемат действия по реструктуриране или да се упражнят правомощия за обезценяване или преобразуване спрямо съответните капиталови инструменти или приемливите задължения съгласно член 59 в съответствие със съответния сценарий за реструктуриране, посочен в член 10, параграф 3, изискването по член 45, параграф 1 е равно на размера, който е достатъчен, за да се гарантира, че:

- a) загубите, които се очаква субектът да понесе, са изцяло поети (наричано по-долу „поемане на загуби“);
- б) субектът за реструктуриране и неговите дъщерни предприятия, които са институции или субекти по член 1, параграф 1, букви б), в) и г), но не са субекти за реструктуриране, са рекапитализирани до ниво, което им позволява да продължат да отговарят на условията за издаване на лиценз и да продължат да извършват дейностите, за които са лицензирани съгласно Директива 2013/36/ЕС, Директива 2014/65/ЕС или равностоен законодателен акт, в продължение на подходящ срок, ненадвишаваш една година (наричано по-долу „рекапитализация“).

Когато планът за реструктуриране предвижда, че субектът ще бъде ликвидирани чрез обичайно производство по несъстоятелност или чрез други равностойни национални производства, органът за реструктуриране преценява дали е обосновано да се ограничи изискването по член 45, параграф 1 за този субект, така че да не надвишава размера, достатъчен за покриване на загубите в съответствие с първа алинея, буква а).

В оценката си органът за реструктуриране оценява по-специално ограничението, посочено във втора алинея, от гледна точка на всяко възможно въздействие върху финансовата стабилност и върху риска от разпространение на проблемите във финансовата система.

3. По отношение на субектите за реструктуриране посоченият в параграф 2, първа алинея размер е, както следва:

- a) за целите на изчисляването на изискването, посочено в член 45, параграф 1, в съответствие с член 45, параграф 2, буква а) сборът от:
 - i) размера на загубите, които трябва да бъдат поети при реструктурирането, съответстващ на изискванията, посочени в член 92, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и член 104а от Директива 2013/36/ЕС, за субекта за реструктуриране на консолидираното ниво на групата за реструктуриране; и
 - ii) размера на рекапитализацията, който позволява на групата за реструктуриране, получена в резултат на реструктурирането, да възобнови изпълнението на изискването за съотношението на обща капиталова адекватност, посочено в член 92, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, и на изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС, на консолидираното ниво на групата за реструктуриране след прилагането на предпочитаната стратегия за реструктуриране; и
- б) за целите на изчисляването на изискването, посочено в член 45, параграф 1, в съответствие с член 45, параграф 2, буква б) сборът от:
 - i) размера на загубите, които трябва да бъдат поети при реструктурирането, съответстващ на изискването за отношението на ливъридж на субекта за реструктуриране, посочено в член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, на консолидираното ниво на групата за реструктуриране; и
 - ii) размера на рекапитализацията, който позволява на групата за реструктуриране, получена в резултат на реструктурирането, да възобнови изпълнението на изискването за отношението на ливъридж, посочено в член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, на консолидираното ниво на групата за реструктуриране след прилагането на предпочитаната стратегия за реструктуриране.

За целите на член 45, параграф 2, буква а) изискването по член 45, параграф 1 се изразява като процентен дял и представлява размерът, изчислен в съответствие с първа алинея, буква а) от настоящия параграф, разделен на размера на общата рискова експозиция.

За целите на член 45, параграф 2, буква б) изискването по член 45, параграф 1 се изразява като процентен дял и представя размерът, изчислен в съответствие с първа алинея, буква б) от настоящия параграф, разделен на мярката за общата експозиция.

При определянето на индивидуалното изискване, предвидено в първа алинея, буква б) от настоящия параграф, органът за реструктуриране взема предвид изискванията, посочени в член 37, параграф 10 и член 44, параграфи 5 и 8.

Когато определя размера на рекапитализацията, посочен в предходните алинеи, органът за реструктуриране:

- а) използва последните отчетени стойности на съответната обща рискова експозиция или на мярката за общата експозиция, коригирани за евентуални промени, произтичащи от действията по реструктуриране, предвидени в плана за реструктуриране; и
- б) след консултация с компетентния орган коригира размера, съответстващ на текущото изискване, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС, надолу или нагоре, за да определи изискването, приложимо за субекта за реструктуриране след прилагането на предпочитаната стратегия за реструктуриране.

Органът за реструктуриране може да завиши изискването, предвидено в първа алинея, буква а), подточка ii), с подходящ размер, необходим да гарантира, че след реструктурирането субектът може да поддържа достатъчно пазарно доверие в продължение на подходящ срок, ненадвишаващ една година.

Когато се прилага шеста алинея от настоящия параграф, размерът, посочен в същата алинея, е равен на комбинираното изискване за буфер, което ще бъде приложимо след прилагането на инструментите за реструктуриране, след приспадане на сумата, посочена в член 128, точка 6, буква а) от Директива 2013/36/ЕС.

Размерът, посочен в шеста алинея от настоящия параграф, се коригира надолу, ако след консултация с компетентния орган органът за реструктуриране констатира, че след прилагане на стратегията за реструктуриране е осъществимо и реалистично да се приеме, че по-малък размер ще бъде достатъчен да се осигури пазарно доверие и да се гарантира непрекъснатото изпълнение на критични икономически функции от институцията или субекта по член 1, параграф 1, букви б), в) и г), както и достъп до финансиране, без да се отпуска извънредна публична финансова подкрепа, различна от вноски от механизми за финансиране на реструктурирането в съответствие с член 44, параграфи 5 и 8 и член 101, параграф 2. Този размер се коригира нагоре, ако след консултация с компетентния орган органът за реструктуриране констатира, че за подходящ срок, ненадвишаващ една година, е необходим по-висок размер, за да се поддържа достатъчно пазарно доверие и да се гарантира непрекъснатото изпълнение на критични икономически функции от институцията или субекта по член 1, параграф 1, букви б), в) и г), както и достъп до финансиране, без да се отпуска извънредна публична финансова подкрепа, различна от вноски от механизми за финансиране на реструктурирането в съответствие с член 44, параграфи 5 и 8 и член 101, параграф 2.

4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел конкретизиране на методиката, която да се използва от органите за реструктуриране за изчисляване на изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС, и комбинираното изискване за буфер за субекти за реструктуриране на консолидираното ниво на групи за реструктуриране, когато изискванията съгласно посочената директива не се прилагат за групите за реструктуриране.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 28 декември 2019 г.

На Комисията се делегира правомощието да приема посочените в първа алинея от настоящия параграф регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

5. За субектите за реструктуриране, за които не се прилага член 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и които са част от група за реструктуриране, чиито общи активи надвишават 100 милиарда евро, нивото на изискването, посочено в параграф 3 от настоящия член, е равно най-малко на:

- а) 13,5 %, когато се изчислява в съответствие с член 45, параграф 2, буква а); и
- б) 5 %, когато се изчислява в съответствие с член 45, параграф 2, буква б).

Чрез дерогация от член 45б, посочените в първа алинея от настоящия параграф субекти за реструктуриране постигат нивото на посоченото в първа алинея от настоящия параграф изискване, равняващо се на 13,5 % — при изчисление в съответствие с член 45, параграф 2, буква а), и на 5 % — при изчисление в съответствие с член 45, параграф 2, буква б), чрез собствен капитал, подчинени приемливи инструменти или задължения, посочени в член 45б, параграф 3 от настоящата директива.

6. Орган за реструктуриране може, след консултация с компетентния орган, да реши да прилага изискванията, посочени в параграф 5 от настоящия член, спрямо субект за реструктуриране, за който не се прилага член 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и който е част от група за реструктуриране, чиито общи активи не надхвърлят 100 милиарда евро и за който органът за реструктуриране е преценил, че вероятно представлява системен риск в случай на неизпълнение на задължения.

Когато взема решението, посочено в първа алинея от настоящия параграф, органът за реструктуриране взема предвид:

- а) преобладаващото наличие на депозити и липсата на дългови инструменти в модела на финансиране;
- б) степента, в която е ограничен достъпът до капиталовите пазари за приемливи задължения;
- в) степента, в която субектът за реструктуриране използва базов собствен капитал от първи ред за изпълнение на изискването по член 45д.

Липсата на решение в съответствие с първа алинея от настоящия член не засяга решението по член 45б, параграф 5.

7. По отношение на субектите, които не са субекти за реструктуриране, размерът по параграф 2, първа алинея е следният:

- а) за целите на изчисляването на изискването, посочено в член 45, параграф 1, в съответствие с член 45, параграф 2, буква а), сборът от:
 - i) размера на загубите, които трябва да бъдат поети, съответстващ на изискванията, посочени в член 92, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и член 104а от Директива 2013/36/ЕС, за субекта; и
 - ii) размера на рекапитализацията, който позволява на субекта да възобнови изпълнението на изискването за съотношението на обща капиталова адекватност, посочено в член 92, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, и на изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС, след упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения в съответствие с член 59 от настоящата директива или след реструктурирането на групата за реструктуриране; и
- б) за целите на изчисляването на изискването, посочено в член 45, параграф 1, в съответствие с член 45, параграф 2, буква б), сборът от:
 - i) размера на загубите, които трябва да бъдат поети, съответстващ на изискването за отношението на ливъридж на субекта, посочено в член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013; и
 - ii) размера на рекапитализацията, който позволява на субекта да възобнови изпълнението на изискването за отношението на ливъридж, посочено в член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, след упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливи задължения в съответствие с член 59 от настоящата директива или след реструктурирането на групата за реструктуриране.

За целите на член 45, параграф 2, буква а) изискването по член 45, параграф 1 се изразява като процентен дял и представлява размерът, изчислен в съответствие с първа алинея, буква а) от настоящия параграф, разделен на размера на общата рискова експозиция.

За целите на член 45, параграф 2, буква б) изискването по член 45, параграф 1 се изразява като процентен дял и представлява размерът, изчислен в съответствие с първа алинея, буква б) от настоящия параграф, разделен на мярката за общата експозиция.

При определянето на индивидуалното изискване, предвидено в първа алинея, буква б) от настоящия параграф, органът за реструктуриране взема предвид изискванията, посочени в член 37, параграф 10 и член 44, параграфи 5 и 8.

При определянето на размера на рекапитализацията, посочен в предходните алинеи, органът за реструктуриране:

- а) използва последните отчетени стойности на съответната обща рискова експозиция или на мярката за общата експозиция, коригирани за евентуални промени, произтичащи от действията, предвидени в плана за реструктуриране; и
- б) след консултация с компетентния орган коригира размерът, съответстващ на текущото изискване по член 104а от Директива 2013/36/ЕС, надолу или нагоре, за да установи изискването, което ще бъде приложимо за съответния субект след упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения в съответствие с член 59 от настоящата директива или след реструктурирането на групата за реструктуриране.

Органът за реструктуриране може да завиши изискването, предвидено в първа алинея, буква а), подточка ii) от настоящия параграф, с подходящ размер, необходим да гарантира, че след упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения в съответствие с член 59 субектът може да поддържа достатъчно пазарно доверие през подходящ срок, ненадвишаващ една година.

Когато се прилага шеста алинея от настоящия параграф, размерът, посочен в същата алинея, се определя на ниво, равно на комбинираното изискване за буфер, което ще бъде приложимо след упражняване на правомощието, посочено в член 59 от настоящата директива, или след реструктурирането на групата за реструктуриране, след приспадане на сумата, посочена в член 128, точка 6, буква а) от Директива 2013/36/ЕС.

Размерът, посочен в шеста алинея от настоящия параграф, се коригира надолу, ако след консултация с компетентния орган органът за реструктуриране констатира, че е осъществимо и реалистично да се приеме, че по-малък размер ще бъде достатъчен да се осигури пазарно доверие и да се гарантира непрекъснатото изпълнение на критични икономически функции от институцията или субекта по член 1, параграф 1, букви б), в) и г), както и достъп до финансиране, без да се отпуска извънредна публична финансова подкрепа, различна от вноски от механизми за финансиране на реструктурирането в съответствие с член 44, параграфи 5 и 8 и член 101, параграф 2, след упражняване на правомощието по член 59 или след реструктурирането на групата за реструктуриране. Този размер се коригира нагоре, ако след консултация с компетентния орган органът за реструктуриране констатира, че за подходящ срок, ненадвишаващ една година, е необходим по-висок размер, за да се поддържа достатъчно пазарно доверие и да се гарантира непрекъснатото изпълнение на критични икономически функции от институцията или субекта по член 1, параграф 1, букви б), в) и г), както и достъп до финансиране, без да се отпуска извънредна публична финансова подкрепа, различна от вноските от механизми за финансиране на реструктурирането в съответствие с член 44, параграфи 5 и 8 и член 101, параграф 2.

8. Когато органът за реструктуриране очаква, че определени класове приемливи задължения е вероятно да бъдат изключени напълно или частично от споделянето на загуби съгласно член 44, параграф 3 или могат да бъдат прехвърлени изцяло към приемател чрез частично прехвърляне, изискването по член 45, параграф 1 се изпълнява чрез собствен капитал или други приемливи задължения, достатъчни за:

а) покриване на размера на изключените задължения, определен в съответствие с член 44, параграф 3;

б) гарантиране на изпълнението на посочените в параграф 2 условия.

9. В решението на органа за реструктуриране да наложи минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения съгласно настоящия член се посочват мотивите за решението, включително пълна оценка на посочените в параграфи 2–8 от настоящия член елементи, като то се преразглежда без ненужно забавяне от органа за реструктуриране, за да бъдат отразени евентуалните промени в нивото на изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС.

10. За целите на параграфи 3 и 7 от настоящия член капиталовите изисквания се тълкуват в съответствие с начина, по който компетентният орган прилага преходните разпоредби в десета част, дял I, глави 1, 2 и 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и разпоредбите в националното право, с които се урежда упражняването на правото на преценка, предоставено на компетентните органи в посочения регламент.

Член 45г

Определяне на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения за субекти за реструктуриране от Г-СЗИ и съществени дъщерни предприятия в Съюза на Г-СЗИ извън ЕС

1. Изискването по член 45, параграф 1 за субект за реструктуриране, който е Г-СЗИ или е част от Г-СЗИ, се състои в следното:

а) изискванията, посочени в членове 92а и 494 от Регламент (ЕС) № 575/2013; и

б) евентуално допълнително изискване за собствен капитал и приемливи задължения, определено от органа за реструктуриране конкретно за този субект в съответствие с параграф 3 от настоящия член.

2. Изискването по член 45, параграф 1 за съществено дъщерно предприятие в Съюза на Г-СЗИ извън ЕС включва следното:

а) изискванията, посочени в членове 92б и 494 от Регламент (ЕС) № 575/2013; и

- б) евентуално допълнително изискване за собствен капитал и приемливи задължения, определено от органа за реструктуриране конкретно за това съществено дъщерно предприятие в съответствие с параграф 3 от настоящия член, което се изпълнява чрез собствен капитал и задължения, отговарящи на условията по член 45е и член 89, параграф 2.
3. Органът за реструктуриране налага допълнително изискване за собствен капитал и приемливи задължения по параграф 1, буква б) и параграф 2, буква б) само:
- а) когато изискването, посочено в параграф 1, буква а) или параграф 2, буква а) от настоящия член, не е достатъчно, за да бъдат изпълнени условията, предвидени в член 45в; и
- б) до степента, в която това осигурява изпълнението на условията, предвидени в член 45в.
4. За целите на член 45з, параграф 2, когато няколко Г-СЗИ субекта, принадлежащи към една и съща Г-СЗИ, са субекти за реструктуриране, съответните органи за реструктуриране изчисляват посочения в параграф 3 размер:
- а) за всеки субект за реструктуриране;
- б) за предприятието майка от Съюза, при допускане че то е единственият субект за реструктуриране в тази Г-СЗИ.
5. В решението на органа за реструктуриране да наложи допълнително изискване за собствен капитал и приемливи задължения съгласно параграф 1, буква б) или параграф 2, буква б) от настоящия член се посочват мотивите за решението, включително пълна оценка на посочените в параграф 3 от настоящия член елементи, като то се преразглежда без ненужно забавяне от органа за реструктуриране, за да бъдат отразени евентуалните промени в нивото на изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС, приложимо за групата за реструктуриране или за същественото дъщерно предприятие в Съюза на Г-СЗИ извън ЕС.

Член 45д

Прилагане на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения към субектите за реструктуриране

1. Субектите за реструктуриране спазват изискванията, определени в членове 45б—45г, на консолидирана основа, съответстваща на нивото на групата за реструктуриране.
2. Органът за реструктуриране определя изискването по член 45, параграф 1 по отношение на субект за реструктуриране на консолидираното ниво на групата за реструктуриране в съответствие с член 45з въз основа на изискванията по членове 45б—45г и в зависимост от това дали съгласно плана за реструктуриране дъщерните предприятия на групата в трети държави трябва да бъдат реструктурирани отделно.
3. По отношение на групите за реструктуриране съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 83б, буква б) съответният орган за реструктуриране решава, в зависимост от характеристиките на механизма за солидарност и предпочитаната стратегия за реструктуриране, кои субекти в групата за реструктуриране са длъжни да спазват член 45в, параграфи 3 и 5 и член 45г, параграф 1, за да се гарантира, че групата за реструктуриране като едно цяло спазва параграфи 1 и 2 от настоящия член, както и по какъв начин тези субекти са длъжни да правят това в съответствие с плана за реструктуриране.

Член 45е

Прилагане на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения към субекти, които не са субекти за реструктуриране

1. Институциите, които са дъщерни предприятия на субект за реструктуриране или на субект от трета държава, но самите те не са субекти за реструктуриране, изпълняват изискванията, предвидени в член 45в, на индивидуална основа.

Органът за реструктуриране, след консултация с компетентния орган, може да реши да приложи изискването, предвидено в настоящия член, към субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), който е дъщерно предприятие на субект за реструктуриране, но който не е субект за реструктуриране.

Чрез дерогация от първа алинея от настоящия параграф, предприятията майки от Съюза, които не са субекти за реструктуриране, но са дъщерни предприятия на субекти от трети държави, изпълняват изискванията, предвидени в членове 45в и 45г, на консолидирана основа.

По отношение на групите за реструктуриране съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 83б, буква б) кредитните институции, които са дълготрайно свързани с централен орган, но които не са субекти за реструктуриране, централен орган, който не е субект за реструктуриране, и субекти за реструктуриране, за които не се прилага изискването по член 45д, параграф 3, спазват член 45в, параграф 7 на индивидуална основа.

По отношение на посочен в настоящия параграф субект изискването, посочено член 45, параграф 1, се определя в съответствие с членове 45з и 89, когато е приложимо, и въз основа на изискванията, предвидени в член 45в.

2. Изискването по член 45, параграф 1 за субекти, посочени в параграф 1 от настоящия член, се изпълнява чрез едно или повече от следните:

а) задължения:

- i) които са емитирани на и закупени пряко от субекта за реструктуриране или непряко — чрез други субекти в същата група за реструктуриране, които са закупили задълженията от субекта, за който се прилага настоящият член, или са емитирани на и закупени от настоящ собственик на дялове или акции, който не е част от същата група за реструктуриране, доколкото упражняването на правомощията за обезценяване или преобразуване в съответствие с членове 59—62 не засяга контрола върху дъщерното предприятие от страна на субекта за реструктуриране;
- ii) които отговарят на критериите за приемливост, посочени в член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013, с изключение на член 72б, параграф 2, букви б), в), к), л) и м) и член 72б, параграфи 3—5 от посочения регламент;
- iii) които при обичайно производство по несъстоятелност имат по-нисък ред от реда на задълженията, които не отговарят на условието по подточка i) и които не са приемливи от гледна точка на капиталовите изисквания;
- iv) спрямо които могат да бъдат упражнявани правомощията за обезценяване или преобразуване в съответствие с членове 59—62 по начин, който е съвместим със стратегията за реструктуриране на групата за реструктуриране, по-специално без да се засяга контролът върху дъщерното предприятие от страна на субекта за реструктуриране;
- v) придобиването на собствеността върху които не се финансира пряко или непряко от субекта, за който се прилага настоящият член;
- vi) в разпоредбите, които ги уреждат, не се посочва изрично или по подразбиране, че по отношение на задълженията, в зависимост от случая, ще бъдат упражнени кол опция, опция за изкупуване, изплащане или обратно изкупуване преди падежа от субекта, за който се прилага настоящият член, освен при несъстоятелност или прекратяване на субекта, нито субектът указва това по друг начин;
- vii) разпоредбите, които ги уреждат, не предвиждат за притежателя правото да ускори бъдещия график на изплащане на лихви или на главницата, освен в случай на несъстоятелност или прекратяване на субекта, за който се прилага настоящият член;
- viii) по които размерът на дължимите плащания на лихви или на дивиденди, в зависимост от случая, не се променя въз основа на кредитния рейтинг на субекта, за който се прилага настоящият член, или на неговото предприятие майка;

б) собствен капитал, както следва:

- i) базов собствен капитал от първи ред, и
- ii) друг собствен капитал, който:
 - е емитиран на и закупен от субекти, включени в същата група за реструктуриране, или
 - е емитиран на и закупен от субекти, които не са включени в същата група за реструктуриране, доколкото прилагането на правомощията за обезценяване или преобразуване по членове 59—62 не засяга контрола върху дъщерното предприятие от страна на субекта за реструктуриране.

3. Органът за реструктуриране на дъщерно предприятие, което не е субект за реструктуриране, може да освободи напълно това дъщерно предприятие от прилагането на настоящия член, когато:

- а) дъщерното предприятие и субектът за реструктуриране са установени в една и съща държава членка и са част от една и съща група за реструктуриране;
- б) субектът за реструктуриране изпълнява изискването по член 45д;

- в) няма и не се очакват съществени практически или правни пречки за своевременното прехвърляне на собствен капитал или за изплащането на задължения от субекта за реструктуриране към дъщерното предприятие, по отношение на което е била направена констатацията по член 59, параграф 3, по-специално когато по отношение на субекта за реструктуриране е предприето действие за реструктуриране;
- г) компетентният орган приема, че субектът за реструктуриране управлява дъщерното предприятие благоразумно, а самият субект за реструктуриране е декларирал, със съгласието на компетентния орган, че гарантира поетите от дъщерното предприятие ангажменти, или рисковете в дъщерното предприятие не са значителни;
- д) процедурите за оценка, измерване и контрол на риска на субекта за реструктуриране се прилагат и за дъщерното предприятие;
- е) субектът за реструктуриране държи повече от 50 % от правата на глас, свързани с акциите или дяловете в капитала на дъщерното предприятие, или има право да назначава или освобождава мнозинството от членовете на неговия ръководен орган.
4. Органът за реструктуриране на дъщерно предприятие, което не е субект за реструктуриране, може също така да освободи напълно това дъщерно предприятие от прилагането на настоящия член, когато:
- а) дъщерното предприятие и неговото предприятие майка са установени в една и съща държава членка и са част от една и съща група за реструктуриране;
- б) предприятието майка отговаря на консолидирана основа на изискването, посочено в член 45, параграф 1, в тази държава членка;
- в) няма и не се очакват съществени практически или правни пречки за своевременното прехвърляне на собствен капитал или за изплащането на задължения от предприятието майка към дъщерното предприятие, по отношение на което е била направена констатацията по член 59, параграф 3, по-специално когато по отношение на предприятието майка е предприето действие по реструктуриране или е упражнено правомощието по член 59, параграф 1;
- г) компетентният орган приема, че предприятието майка управлява дъщерното предприятие благоразумно, а самото предприятие майка е декларирало, със съгласието на компетентния орган, че гарантира поетите от дъщерното предприятие ангажменти, или рисковете в дъщерното предприятие не са значителни;
- д) процедурите за оценка, измерване и контрол на риска на предприятието майка се прилагат за дъщерното предприятие;
- е) предприятието майка държи повече от 50 % от правата на глас, свързани с акциите или дяловете в капитала на дъщерното предприятие, или има право да назначава или освобождава мнозинството от членовете на неговия ръководен орган.
5. Когато са изпълнени условията по параграф 3, букви а) и б), органът за реструктуриране на дъщерно предприятие може да разреши изискването, посочено в член 45, параграф 1, да бъде изпълнено напълно или частично посредством гаранция, издадена от субекта за реструктуриране, която отговаря на следните условия:
- а) гаранцията е издадена в размер, който е най-малко еквивалентен на размера на изискването, което замества;
- б) гаранцията се предявява, когато дъщерното предприятие не е в състояние да плаща изискуемите си дългове или други задължения или когато за това дъщерно предприятие е направена констатацията по член 59, параграф 3, в зависимост от това кое от двете събития настъпи по-рано;
- в) гаранцията е обезпечена чрез споразумение за финансово обезпечение съгласно определението в член 2, параграф 1, буква а) от Директива 2002/47/ЕО на стойност най-малко 50 % от своя размер;
- г) обезпечението на гаранцията отговаря на изискванията по член 197 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и след прилагането на консервативно процентно намаление е достатъчно, за да покрие обезпечената стойност, посочена в буква в);
- д) обезпечението на гаранцията е свободно от тежести, и по-специално не се използва като обезпечение за друга гаранция;
- е) обезпечението има ефективен срок до падежа, отговарящ на същото условие за срок до падежа като посоченото в член 72в, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013; и
- ж) няма правни, регулаторни или оперативни пречки за прехвърлянето на обезпечението от субекта за реструктуриране към съответното дъщерно предприятие, включително когато по отношение на субекта за реструктуриране е предприето действие за реструктуриране.

За целите на първа алинея, буква ж) по искане на органа за реструктуриране субектът за реструктуриране предоставя независимо писмено мотивирано правно становище или обосновава по друг задоволителен начин липсата на правни, регулаторни или оперативни пречки пред прехвърлянето на обезпечението от субекта за реструктуриране на съответното дъщерно предприятие.

6. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел допълнително конкретизиране на методите, така че да се избегне положение, при което инструментите, признати за целите на настоящия член, записани непряко, изцяло или частично от субекта за реструктуриране, пречат на гладкото прилагане на стратегията за реструктуриране. Тези методи гарантират по-специално правилното прехвърляне на загуби към субекта за реструктуриране и правилното прехвърляне на капитал от субекта за реструктуриране към субекти, които са част от групата за реструктуриране, но самите те не са субекти за реструктуриране, и осигуряват механизъм за избягване на двойното отчитане на приемливите инструменти, признати за целите на настоящия член. Те се състоят от режим на приспадане или друг също толкова стриктен подход и осигуряват за субектите, които не са субекти за реструктуриране, резултат, еквивалентен на изцяло пряко записване на приемливите инструменти, признати за целите на настоящия член, от страна на субекта за реструктуриране.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 28 декември 2019 г.

На Комисията се делегира правомощието да приема посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 45ж

Освобождение за централен орган и кредитни институции, които са дълготрайно свързани с централен орган

Органът за реструктуриране може да освободи частично или напълно от прилагането на член 45е централен орган или кредитна институция, която е дълготрайно свързана с централен орган, когато са изпълнени всички посочени по-долу условия:

- а) кредитната институция и централният орган подлежат на надзор от един и същ компетентен орган, установени са в една и съща държава членка и са част от една и съща група за реструктуриране;
- б) поетите ангажменти на централния орган и на дълготрайно свързаните с него кредитни институции са солидарни или ангажментите на дълготрайно свързаните кредитни институции са напълно гарантирани от централния орган;
- в) минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения и за платежоспособност и ликвидност на централния орган и на всички дълготрайно свързани с него кредитни институции се наблюдават като едно цяло въз основа на консолидираните отчети на тези институции;
- г) в случай на освобождение за кредитна институция, която е дълготрайно свързана с централен орган, ръководството на централния орган има право да дава указания на ръководствата на дълготрайно свързаните институции;
- д) съответната група за реструктуриране изпълнява изискването, посочено в член 45д, параграф 3; и
- е) няма и не се очакват съществени практически или правни пречки за своевременното прехвърляне на собствен капитал или за изплащането на задължения между централния орган и дълготрайно свързаните с него кредитни институции в случай на реструктуриране.

Член 45з

Процедура за определяне на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения

1. Органът за реструктуриране на субекта за реструктуриране, органът за реструктуриране на ниво група, ако е различен от първия, както и органите за реструктуриране, отговарящи за дъщерните предприятия на група за реструктуриране, към които се прилага посоченото в член 45е изискване на индивидуална основа, полагат всички възможни усилия за постигането на съвместно решение относно:

- а) размера на изискването, прилагано на консолидираното ниво на групата за реструктуриране за всеки субект за реструктуриране; и
- б) размера на изискването, прилагано на индивидуална основа за всеки субект от група за реструктуриране, който не е субект за реструктуриране.

Съвместното решение гарантира, че са спазени членове 45д и 45е, обосновано е надлежно и се предоставя на:

- а) субекта за реструктуриране от неговия орган за реструктуриране;
- б) субектите от групата за реструктуриране, които не са субекти за реструктуриране, от техните органи за реструктуриране;
- в) предприятието майка от Съюза на групата от органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране, когато това предприятие майка от Съюза не е субект за реструктуриране на същата група за реструктуриране.

В съвместното решение, взето в съответствие с настоящия член, може да се предвиди, че когато в съответствие със стратегията за реструктуриране от субекта за реструктуриране не са закупени, пряко или непряко, достатъчно инструменти, съответстващи на член 45е, параграф 2, изискванията, посочени в член 45в, параграф 7, се изпълняват частично от дъщерното предприятие в съответствие с член 45е, параграф 2 с инструменти, емитирани на и закупени от субекти, които не принадлежат към групата за реструктуриране.

2. Когато няколко Г-СЗИ субекта, принадлежащи към една и съща Г-СЗИ, са субекти за реструктуриране, органите за реструктуриране, посочени в параграф 1, обсъждат и — когато е целесъобразно и в съответствие със стратегията за реструктуриране на Г-СЗИ — съгласуват прилагането на член 72д от Регламент (ЕС) № 575/2013, както и корекциите за минимизиране или премахване на разликата между сбора на сумите, посочени в член 45г, параграф 4, буква а) и в член 12 от Регламент (ЕС) № 575/2013 за отделните субекти за реструктуриране, и сбора от сумите, посочени в член 45г, параграф 4, буква б) и в член 12 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Тези корекции могат да се прилагат при спазване на следните условия:

- а) корекцията може да се приложи по отношение на разликите в изчислението на размерите на общата рисковата експозиция между съответните държави членки чрез корекция на нивото на изискването;
- б) корекцията не се прилага с цел премахването на разлики, произтичащи от експозиции между групи за реструктуриране.

Сборът от сумите, посочени в член 45г, параграф 4, буква а) от настоящата директива и в член 12 от Регламент (ЕС) № 575/2013, за отделните субекти за реструктуриране не е по-малък от сбора от сумите, посочени в член 45г, параграф 4, буква б) от настоящата директива и в член 12 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

3. Ако в срок от четири месеца не бъде взето съвместно решение, решението се взема в съответствие с параграфи 4 —6.

4. Ако в срок от четири месеца не бъде взето съвместно решение поради несъгласие относно консолидираното изискване за групата за реструктуриране, посочено в член 45д, решението относно това изискване се взема от органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране, след като надлежно са взети предвид следните аспекти:

- а) оценките на субектите на групата за реструктуриране, които не са субекти за реструктуриране, извършени от съответните органи за реструктуриране;
- б) становището на органа за реструктуриране на ниво група, ако е различен от органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране.

Ако до изтичането на четиримесечния срок някой от съответните органи за реструктуриране е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, органът за реструктуриране на субекта за реструктуриране отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО.

Решението на ЕБО е съобразено с първа алинея, букви а) и б).

Четиримесечният срок се счита за срок за помиряване по смисъла на Регламент (ЕС) № 1093/2010. ЕБО взема решение в срок от един месец.

Ако четиримесечният срок е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО.

Ако ЕБО не вземе решение в срок от един месец след като въпросът е бил отнесен до него, се прилага решението на органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране.

5. Ако в срок от четири месеца не бъде взето съвместно решение поради несъгласие относно нивото на изискването, посочено в член 45е, което да се прилага към субект от група за реструктуриране на индивидуална основа, решението се взема от органа за реструктуриране на субекта, ако са изпълнени всички посочени по-долу условия:

- а) мненията и резервите, изразени писмено от органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране, са надлежно взети предвид; и
- б) ако този орган е различен от органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране, мненията и резервите, изразени писмено на органа за реструктуриране на ниво група, са надлежно взети предвид.

Ако до изтичането на четиримесечния срок органът за реструктуриране на субекта за реструктуриране или органът за реструктуриране на ниво група е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, органите за реструктуриране, които отговарят за дъщерните предприятия на индивидуална основа, отлагат вземането на своите решения и изчакват решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, след което вземат своите решения в съответствие с решението на ЕБО. Решението на ЕБО е съобразено с първа алинея, букви а) и б).

Четиримесечният срок се счита за срок за помиряване по смисъла на Регламент (ЕС) № 1093/2010. ЕБО взема решение в срок от един месец.

Ако четиримесечният срок е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО.

Органът за реструктуриране на субекта за реструктуриране или органът за реструктуриране на ниво група не отнасят въпроса до ЕБО за обвързваща медиация, когато нивото, определено от органа за реструктуриране на дъщерното предприятие:

- а) е в рамките на отклонение от 2 % от размера на общата рискова експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, спрямо изискването, посочено в член 45д; и
- б) е съобразено с изискванията на член 45в, параграф 7.

Ако ЕБО не вземе решение в срок от един месец, се прилагат решенията на органите за реструктуриране на дъщерните предприятия.

Съвместното решение и всяко решение, взето при липса на съвместно решение, подлежат на редовен преглед и се актуализират, когато е целесъобразно.

6. Ако в срок от четири месеца не бъде взето съвместно решение поради несъгласие относно нивото на консолидираното изискване за групата за реструктуриране и нивото на изискването, което да се прилага към субектите на групата за реструктуриране на индивидуална основа, се прилага следното:

- а) взема се решение относно нивото на изискването, което да се прилага за дъщерните предприятия на групата за реструктуриране на индивидуална основа в съответствие с параграф 5;
- б) взема се решение относно нивото на консолидираното изискване за групата за реструктуриране в съответствие с параграф 4.

7. Съвместното решение, посочено в параграф 1, и решенията на органите за реструктуриране, посочени в параграфи 4, 5 и 6, взети при липса на съвместно решение, са обвързващи за съответните органи за реструктуриране.

Съвместното решение и всяко решение, взето при липса на съвместно решение, подлежат на редовен преглед и се актуализират, когато е целесъобразно.

8. Органите за реструктуриране, съгласувано с компетентните органи, изискват и потвърждават, че субектите изпълняват изискването по член 45, параграф 1, и вземат решения съгласно настоящия член едновременно с разработването и поддържането на плановете за реструктуриране.

Член 45и

Надзорна отчетност и публично оповестяване на изискването

1. Субектите, посочени в член 1, параграф 1, към които се прилага изискването по член 45, параграф 1, отчитат пред компетентните органи и органите за реструктуриране следните елементи:

- а) размера на собствен капитал, който, когато е приложимо, трябва да отговаря на условията по член 45е, параграф 2, буква б) от настоящата директива, и размера на приемливите задължения и изражението на тези стойности съгласно член 45, параграф 2 от настоящата директива след приспаданията, приложими в съответствие с членове 72д—72й от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- б) размера на другите задължения, които споделят загуби;
- в) по отношение на елементите, посочени в букви а) и б):
 - i) тяхната структура, включително падежния им профил,
 - ii) техния ред при обичайно производство по несъстоятелност, и
 - iii) дали се уреждат от правото на трета държава и ако случаят е такъв — коя трета държава, и дали съдържат договорните условия, посочени в член 55, параграф 1 от настоящата директива, както и в член 52, параграф 1, букви п) и р) и член 63, букви н) и о) от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Задължението за отчитане на размера на другите задължения, които споделят загуби, посочено в първа алинея, буква б) от настоящия параграф, не се прилага за субекти, които към датата на отчета притежават собствен капитал и приемливи задължения в размер най-малко 150 % от изискването по член 45, параграф 1, изчислено в съответствие с първа алинея, буква а) от настоящия параграф.

2. Субектите, посочени в параграф 1, отчитат:

- а) най-малко веднъж на шест месеца информацията, посочена в параграф 1, буква а), и
- б) най-малко веднъж годишно информацията, посочена в параграф 1, букви б) и в).

Въпреки това, по искане на компетентния орган или на органа за реструктуриране, субектите по параграф 1 отчитат посочената в параграф 1 информация по-често.

3. Най-малко веднъж годишно субектите, посочени в параграф 1 оповестяват публично следната информация:

- а) размера на собствения капитал, който, когато е приложимо, трябва да отговаря на условията по член 45е, параграф 2, буква б), и на приемливите задължения;
- б) структурата на посочените в буква а) елементи, включително падежния им профил и техния ред при обичайно производство по несъстоятелност;
- в) приложимото изискване, посочено в член 45д или 45е, изразено в съответствие с член 45, параграф 2.

4. Параграфи 1 и 3 от настоящия член не се прилагат за субекти, планът за реструктуриране на които предвижда, че те ще бъдат ликвидирани чрез обичайно производство по несъстоятелност.

5. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, с които определя единни образци за отчетност, указания и методология за използване на тези образци, честота и дати на отчитане, определения и информационно-технологични решения за надзорната отчетност, посочена в параграфи 1 и 2.

Тези проекти на технически стандарти за изпълнение определят стандартизиран начин за предоставяне на информация относно реда на елементите по параграф 1, буква в), приложим при национално производство по несъстоятелност във всяка държава членка.

За институциите и субектите по член 1, параграф 1, букви б), в) и г) от настоящата директива, за които се прилагат членове 92а и 92б от Регламент (ЕС) № 575/2013, тези проекти на технически стандарти за изпълнение се привеждат, където е приложимо, в съответствие с техническите стандарти за изпълнение, приети в съответствие с член 430 от посочения регламент.

ЕБО представя на Комисията тези технически стандарти за изпълнение в срок до 28 юни 2020 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

6. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, с които се определят единни формати и честота за оповестяване на информация, и свързаните с тях указания, в съответствие с които се извършва изискваното по параграф 3 оповестяване на информация.

Тези единни формати за оповестяване на информация осигуряват предоставянето на достатъчно пълна и съпоставима информация за целите на оценката на рисковия профил на субектите по член 1, параграф 1 и степен, в която изпълняват приложимото изискване по член 45д или 45е. Когато е целесъобразно, форматите са в табличен вид.

За институциите и субектите по член 1, параграф 1, букви б), в) и г) от настоящата директива, за които се прилагат членове 92а и 92б от Регламент (ЕС) № 575/2013, тези проекти на технически стандарти за изпълнение се привеждат, когато е приложимо, в съответствие с техническите стандарти за изпълнение, приети в съответствие с член 434а от посочения регламент.

ЕБО представя на Комисията тези технически стандарти за изпълнение в срок до 28 юни 2020 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

7. Когато са предприети действия по реструктуриране или е упражнено правомощието за обезценяване или преобразуване по член 59, изискванията за публично оповестяване на информация, посочени в параграф 3, се прилагат от крайната дата на срока за изпълнение на изискванията по член 45д или 45е, посочена в член 45м.

Член 45й

Докладване пред ЕБО

1. Органите за реструктуриране информират ЕБО за минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения, определено в съответствие с член 45д или 45е за всеки субект, попадащ в тяхната компетентност.

2. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, с които определя единни образци за отчетност, указания и методология за използване на тези образци, честота и дати на отчитане, определения и информационно-технологични решения за определянето и предоставянето, съгласувано с компетентните органи, на информацията от органите за реструктуриране на ЕБО за целите на параграф 1.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение в срок до 28 юни 2020 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 45к

Нарушения на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения

1. При нарушения на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по член 45д или 45е съответните органи търсят решения за справяне с тях въз основа на прилагане на най-малко едно от следните:

- а) правомощията за преодоляване или отстраняване на пречките пред възможността за реструктуриране в съответствие с членове 17 и 18;
- б) правомощията, посочени в член 16а;
- в) мерките, посочени в член 104 от Директива 2013/36/ЕС;
- г) мерките за ранна намеса в съответствие с член 27;
- д) административните санкции и другите административни мерки в съответствие с членове 110 и 111.

Освен това, съответните органи могат да извършат оценка на това дали институцията или субектът по член 1, параграф 1, букви б), в) и г) от настоящата директива са проблемни или има вероятност да станат проблемни в съответствие с член 32, 32а или 33, в зависимост от случая.

2. Органите за реструктуриране и компетентните органи се консултират помежду си при упражняването на съответните им правомощия, посочени в параграф 1.

Член 45л

Доклади

1. В сътрудничество с компетентните органи и органите за реструктуриране ЕБО представя ежегодно на Комисията доклад за оценка на най-малко следните аспекти:

- а) по какъв начин изискването за собствен капитал и приемливи задължения, определено в съответствие с член 45д или 45е, е приложено на национално равнище, и по-специално дали има разлики между държавите членки по отношение на нивата, определени за сравними субекти;
- б) по какъв начин правомощието, посочено в член 45б, параграфи 4, 5 и 7, е било упражнено от органите за реструктуриране и дали има разлики между държавите членки при упражняването на това правомощие;
- в) съвкупното ниво и структура на собствения капитал и приемливите задължения на институциите и субектите, размера на емитираните през периода инструменти и допълнителните суми, необходими за изпълнение на приложимите изисквания.

2. В допълнение към годишния доклад, предвиден в параграф 1, ЕБО представя на всеки три години на Комисията доклад за оценка на следните аспекти:

- а) въздействието на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения и на всяко предложено хармонизирано ниво на минималното изискване върху следното:
 - i) финансовите пазари като цяло, и по-специално пазарите на необезпечен дълг и за деривати;
 - ii) бизнес моделите и структурата на баланса на институциите, по-специално профилите и стратегиите за финансиране на институциите, както и правната и оперативната структура на групите;
 - iii) рентабилността на институциите, по-специално разходите им за финансиране;
 - iv) миграцията на експозициите към субекти, върху които не се упражнява пруденциален надзор;
 - v) иновативните финансови продукти;
 - vi) преобладаващото наличие на инструменти на собствения капитал и подчинени приемливи инструменти, тяхното естество и наличието на ликвиден пазар за тях;
 - vii) поведението на институциите и субектите по член 1, параграф 1, букви б), в) и г) по отношение поемането на риск;
 - viii) нивото на обременени активи в институциите и субектите по член 1, параграф 1, букви б), в) и г);
 - ix) предприетите от институциите и субектите по член 1, параграф 1, букви б), в) и г) мерки за изпълнение на минималните изисквания, и по-специално до каква степен изпълнението на минималните изисквания е постигнато чрез разпродажба на активи, емитиране на дългосрочен дълг и набиране на капитал; и
 - x) нивото на кредитиране от страна на кредитните институции, особено кредитирането на микро-, малки и средни предприятия, на органите на местна власт, регионалните органи и субектите от публичния сектор, и на търговското финансиране, включително кредитирането в рамките на официални схеми за застраховане на експортно кредитиране;
- б) взаимодействието между минималните изисквания и капиталовите изисквания, отношението на ливъридж и изискванията за ликвидност, определени в Регламент (ЕС) № 575/2013 и Директива 2013/36/ЕС;
- в) капацитетът на институциите и субектите по член 1, параграф 1, букви б), в) и г) самостоятелно да набират капитал или финансиране от пазарите, за да изпълнят предложените хармонизирани минимални изисквания.

3. Докладът по параграф 1 се представя на Комисията до 30 септември на календарната година след последната година, обхваната в доклада. Първият доклад се представя на Комисията до 30 септември на годината след годината, през която започва да се прилага настоящата директива.

Докладът по параграф 2 обхваща три календарни години и се представя на Комисията до 31 декември на календарната година след последната година, обхваната в доклада. Първият доклад се представя на Комисията до 31 декември 2022 г.

Член 45м

Правила за преходния период и за периода след реструктуриране

1. Чрез дерогация от член 45, параграф 1 органите за реструктуриране определят подходящи преходни периоди, през които институциите или субектите по член 1, параграф 1, букви б), в) и г) да изпълнят изискванията на член 45д или 45е или изискванията, произтичащи от прилагането на член 45б, параграф 4, 5 или 7, в зависимост от случая. Крайният срок за изпълнение от институциите или субектите на изискванията по член 45д или 45е или на изискванията, произтичащи от прилагането на член 45б, параграф 4, 5 или 7, е 1 януари 2024 г.

Органът за реструктуриране определя междинни цели нива за изискванията по член 45д или 45е или изискванията, произтичащи от прилагането на член 45б, параграф 4, 5 или 7, в зависимост от случая, които се изпълняват от институциите или субектите по 1, параграф 1, букви б), в) и г), към 1 януари 2022 г. Междинните цели нива като правило осигуряват линейно натрупване на собствен капитал и приемливи задължения за изпълнение на изискванията.

Когато това е надлежно обосновано и уместно, органът за реструктуриране може да определи преходен период, който приключва след 1 януари 2024 г., въз основа на критериите, посочени в параграф 7, като взема предвид:

- a) развитието на финансовото състояние на субекта;
- б) вероятността субектът да е в състояние да осигури в разумен срок изпълнението на изискванията по член 45д или 45е или на изискването, произтичащо от прилагането на член 45б, параграф 4, 5 или 7; и
- в) дали субектът е в състояние да замени задълженията, които вече не отговарят на критериите за приемливост или падеж, предвидени в членове 72б и 72в от Регламент (ЕС) № 575/2013 и в член 45б или член 45е, параграф 2 от настоящата директива, а в противен случай — дали тази невъзможност е с индивидуален характер или се дължи на затруднения за целия пазар.

2. Крайният срок, в рамките на който субектите за реструктуриране, за които се прилагат изискванията, посочени в член 45в, параграф 5 или 6, трябва да започнат да изпълняват минималното ниво на изискванията е 1 януари 2022 г.

3. Минималното ниво на изискването, посочено в член 45в, параграфи 5 и 6, не се прилага в течение на две години след датата:

- a) на която органът за реструктуриране е приложил инструмента за споделяне на загуби; или
- б) на която, с цел да се рекапитализира без прилагането на инструменти за реструктуриране, субектът за реструктуриране е въвел алтернативна мярка от страна на частния сектор, посочена в член 32, параграф 1, буква б), с която капиталовите инструменти и другите задължения са били обезценени или преобразувани в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, или на която спрямо субекта за реструктуриране са били упражнени правомощията за обезценяване или преобразуване в съответствие с член 59.

4. Изискванията по член 45б, параграфи 4 и 7, както и член 45в, параграфи 5 и 6, в зависимост от случая, не се прилагат в срок от три години след датата, на която субектът за реструктуриране или групата, от която е част субектът за реструктуриране, са счетени за Г-СЗИ, или субектът за реструктуриране е изпаднал в ситуацията, посочена в член 45в, параграф 5 или 6.

5. Чрез дерогация от член 45, параграф 1, органите за реструктуриране определят подходящ преходен период за изпълнение на изискванията на член 45д или 45е или на изискването, произтичащо от прилагането на член 45б, параграф 4, 5 или 7, в зависимост от случая, за институциите или субектите по член 1, параграф 1, букви б), в) и г), спрямо които са приложени инструменти за реструктуриране или е упражнено правомощието за обезценяване или преобразуване по член 59.

6. За целите на параграфи 1–5 органите за реструктуриране съобщават на институцията или субекта по член 1, параграф 1, букви б), в) и г) планираното минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения за всеки 12-месечен период по време на преходния период, с оглед да се улесни постепенното увеличаване на техния капацитет за поемане на загуби и рекапитализация. В края на преходния период минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения е равно на стойността, определена съгласно член 45б, параграф 4, 5 или 7, член 45в, параграф 5 или 6, член 45д или член 45е, в зависимост от случая.

7. При определянето на преходните периоди органите за реструктуриране вземат предвид:

- a) преобладаващото наличие на депозити и липса на дългови инструменти в модела на финансиране;

- б) достъпа до капиталовите пазари за приемливи задължения;
- в) степента, в която субектът за реструктуриране използва базов собствен капитал от първи ред за спазване на изискването по член 45д.

8. При спазване на параграф 1 органите за реструктуриране могат впоследствие да преразгледат преходния период и планираното минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения, съобщено в съответствие с параграф 6.“

- 18) в член 46 думите „приемливите задължения“ се заменят с думите „задълженията, които споделят загуби“;
- 19) в член 47, параграф 1, буква б), подточка ii) думите „приемливи задължения“ се заменят с думите „задължения, които споделят загуби“;
- 20) Член 48 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква д) се заменя със следното:

„д) ако и само ако общото намаление на акциите или другите инструменти на собственост, съответните капиталови инструменти и задълженията, които споделят загуби, съгласно букви а)—г) от настоящия параграф е по-малко от сбора на сумите, посочени в член 47, параграф 3, букви б) и в), органите намаляват в необходимата степен размера на главницата или текущата сума, дължима във връзка с останалите задължения, които споделят загуби, включително дълговите инструменти по член 108, параграф 3, в съответствие с реда на вземанията при обичайното производство по несъстоятелност, включително реда на депозитите, предвиден в член 108, съгласно член 44, във връзка с обезпечаването съгласно букви а)—г) от настоящия параграф, за да се получи сборът на сумите, посочени в член 47, параграф 3, букви б) и в).“

б) в параграф 2 думите „приемливи задължения“ се заменят с думите „задължения, които споделят загуби“ при спазване на граматичните правила на българския език;

в) добавя се следният параграф:

„7. Държавите членки гарантират, че за субектите по член 1, параграф 1, първа алинея, букви а)—г) всички вземания, произтичащи от елементи на собствения капитал, имат съгласно националното право, уреждащо обичайното производство по несъстоятелност, по-нисък ред от вземанията, които не произтичат от елементи на собствения капитал.

За целите на първа алинея, доколкото даден инструмент е само частично признат като елемент на собствения капитал, целият инструмент се третира като вземане, произтичащо от елемент на собствения капитал и има по-нисък ред от вземанията, което не произтичат от елементи на собствения капитал.“

- 21) Член 55 се заменя със следното:

„Член 55

Договорно признаване на споделянето на загуби

1. Държавите членки изискват от институциите и от субектите по член 1, параграф 1, буква б), в) и г) да включат договорна клауза, съгласно която кредиторът или страната по споразумението или инструмента, пораждащи задължението, признава, че задължението може да бъде обезценено или преобразувано, и се съгласява да приеме намаляване на главницата или текущата сума, преобразуване или обезсилване, извършени в резултат на упражняването на тези правомощия от органа за реструктуриране, при условие че това задължение отговаря на всички посочени по-долу условия:

- а) задължението не е изключено съгласно член 44, параграф 2;
- б) задължението не представлява депозит по член 108, буква а);
- в) задължението се урежда от правото на трета държава;
- г) задължението е емитирано или поето след датата, на която държавата членка започва да прилага разпоредбите, приети с цел транспониране на настоящия раздел.

Органите за реструктуриране могат да решат, че задължението по първа алинея от настоящия параграф не се прилага за институции или субекти, за които изискването по член 45, параграф 1 е равно на сумата за покриване на загубите, определена съгласно член 45в, параграф 2, буква а), ако задълженията, които отговарят на условията по първа алинея и които не включват договорната клауза, посочена в същата алинея, не се вземат предвид за целите на това изискване.

Първа алинея не се прилага в случаите, при които органът за реструктуриране на държава членка констатира, че в съответствие с правото на третата държава или обвързващо споразумение, сключено с тази трета държава, по отношение на посочените в първа алинея задължения или инструменти могат да бъдат упражнени правомощията за обезценяване и преобразуване на органа за реструктуриране на държава членка.

2. Държавите членки гарантират, че когато институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) достигне до констатацията, че от правна или друга гледна точка е невъзможно да включи в договорните условия, уреждащи съответно задължение, изискваната съгласно параграф 1 клауза, тази институция или субект уведомява органа за реструктуриране за своята констатация, като посочва класа от задължения и включва обосновка за тази констатация. Институцията или субектът предоставят на органа за реструктуриране цялата информация, която той поиска в разумен срок след получаването на уведомлението, за да може органът за реструктуриране да оцени последиците от това уведомление върху възможността за реструктуриране на тази институция или субект.

Държавите членки гарантират, че в случая на уведомление по първа алинея от настоящия параграф, прилагането на задължението за включване в договорните условия на изискваната съгласно параграф 1 клауза, автоматично се спира от момента на получаване на уведомлението от органа за реструктуриране.

В случай че органът за реструктуриране достигне до заключението, че от правна или друга гледна точка не е невъзможно в договорните условия да се включи изискваната съгласно параграф 1 клауза, като взема предвид необходимостта да се гарантира възможността за реструктуриране на институцията или субекта, той изисква в разумен срок след уведомлението по първа алинея включването на такава договорна клауза. Органът за реструктуриране може освен това да изиска от институцията или субекта да измени своите практики относно прилагането на освобождаването от договорно признаване на споделянето на загуби.

Задълженията по първа алинея от настоящия параграф не включват инструменти на допълнителния капитал от първи ред, инструменти на капитала от втори ред и дългови инструменти, посочени в член 2, параграф 1, точка 48, подточка ii), когато тези инструменти са необезпечени задължения. Освен това задълженията по първа алинея от настоящия параграф трябва да са с по-висок ред от задълженията, посочени в член 108, параграф 2, букви а), б) и в) и параграф 3.

Когато органът за реструктуриране, в рамките на оценката на възможността за реструктуриране на институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), в съответствие с членове 15 и 16 или по всяко друго време, констатира, че в рамките на клас от задължения, който включва приемливи задължения, размерът на задълженията, които в съответствие с първа алинея от настоящия параграф не включват посочената в параграф 1 договорна клауза, заедно със задълженията, които са изключени от прилагането на инструмента за споделяне на загуби в съответствие с член 44, параграф 2 или които е вероятно да бъдат изключени в съответствие с член 44, параграф 3, възлиза на повече от 10 % от този клас, той незабавно оценява последиците от това конкретно обстоятелство върху възможността за реструктуриране на институцията или субекта, включително последиците върху възможността за реструктуриране, произтичащи от риска от засягане на защитните механизми за кредиторите, предвидени в член 73, при прилагане на правомощията за обезценяване и преобразуване на приемливи задължения.

Когато органът за реструктуриране достигне до заключението, въз основа на оценката по пета алинея от настоящия параграф, че задълженията, които в съответствие с първа алинея не включват посочената в параграф 1 договорна клауза, създават съществена пречка пред възможността за реструктуриране, той упражнява правомощията, предвидени в член 17, доколкото е целесъобразно, за отстраняване на тази пречка пред възможността за реструктуриране.

Задълженията, по отношение на които институцията или субектът по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) не включи в договорните условия изискваната съгласно параграф 1 от настоящия член клауза или за които, в съответствие с настоящия параграф, това изискване не се прилага, не се отчитат за целите на изпълнението на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения.

3. Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране могат да изискват от институциите и субектите по член 1, параграф 1, букви б), в) и г) да представят на органите правно становище относно правните възможности за осигуряване на изпълнението и ефективността на договорната клауза, посочена в параграф 1 от настоящия член.

4. Ако институцията или субектът по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) не включи в договорните условия, уреждащи съответното задължение, изискваната съгласно параграф 1 от настоящия член договорна клауза, това не възпрепятства органа за реструктуриране да упражни правомощията за обезценяване и преобразуване спрямо това задължение.

5. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел допълнително конкретизиране на списъка от задължения, към които се прилага изключението по параграф 1, и съдържанието на договорната клауза, изисквана съгласно посочения параграф, като отчита различните бизнес модели на институциите.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 3 юли 2015 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

6. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел допълнително конкретизиране на:

- a) условията, при които от правна или друга гледна точка би било невъзможно дадена институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да включи договорната клауза по параграф 1 от настоящия член за някои категории задължения;
- б) условията, при които органът за реструктуриране да изисква включването на договорната клауза съгласно параграф 2, трета алинея;
- в) разумния срок, в който органът за реструктуриране да изиска включването на договорната клауза съгласно параграф 2, трета алинея.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 28 юни 2020 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

7. Когато смята за необходимо, органът за реструктуриране конкретизира категориите задължения, спрямо които институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) може да достигне до констатацията, че от правна или друга гледна точка е невъзможно да включи договорната клауза по параграф 1 от настоящия член, въз основа на условията, които са допълнително конкретизирани вследствие прилагането на параграф 6.

8. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за утвърждаване на единни формати и образци за уведомяването на органите за реструктуриране за целите на параграф 2.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение в срок до 28 юни 2020 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея от настоящия параграф технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

22) Заглавието на глава V от дял IV се заменя със следното:

„Обезценяване и преобразуване на капиталови инструменти и приемливи задължения“;

23) Член 59 се изменя, както следва:

a) заглавието се заменя със следното:

„Изискване за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения“;

б) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Правомощията за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения могат да бъдат упражнявани:

- a) независимо от действията по реструктуриране; или
- б) в комбинация с действията по реструктуриране — когато са изпълнени условията за реструктуриране, посочени в член 32, 32a или 33.

Когато съответните капиталови инструменти и приемливи задължения са закупени от субекта за реструктуриране непряко — чрез други субекти в рамките на същата група за реструктуриране, правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения се упражнява заедно с упражняването на същото правомощие на нивото на предприятието майка на засегнатия субект или на нивото на предприятия майки, които не са субекти за реструктуриране, така че загубите да бъдат реално прехвърлени и засегнатият субект да бъде рекапитализиран от субекта за реструктуриране.

След упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения независимо от действия по реструктуриране се извършва предвидената в член 74 оценка и се прилага член 75.“

в) вмъкват се следните параграфи:

„1а. Правомощието за обезценяване или преобразуване на приемливи задължения независимо от действия по реструктуриране може да се упражнява само във връзка с приемливи задължения, които отговарят на условията, посочени в член 45е, параграф 2, буква а) от настоящата директива, с изключение на условието, свързано с остатъчния срок до падежа на задълженията съгласно член 72в, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

При упражняването на това правомощие държавите членки гарантират, че обезценяването или преобразуването се извършва в съответствие с принципа по член 34, параграф 1, буква ж).

1б. Когато се предприема действие по реструктуриране във връзка със субект за реструктуриране или, при извънредни обстоятелства в отклонение от плана за реструктуриране, във връзка със субект, който не е субект за реструктуриране, размерът, който се намалява, обезценява или преобразува в съответствие с член 60, параграф 1 на нивото на този субект, се зачита при изчисляването на праговете, предвидени в член 37, параграф 10 и член 44, параграф 5, буква а) или член 44, параграф 8, буква а), приложими за засегнатия субект.“

г) в параграф 2 думите „капиталови инструменти“ се заменят с думите „капиталови инструменти и приемливите задължения, посочени в параграф 1а,“;

д) в параграф 3 уводната част и букви а) и б) се заменят със следното:

„3. Държавите членки изискват от органите за реструктуриране незабавно да упражнят правомощията за обезценяване или преобразуване в съответствие с член 60 по отношение на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения, посочени в параграф 1а, емитирани от институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), когато е налице едно или повече от следните обстоятелства:

а) когато е констатирано, че са изпълнени условията за реструктуриране по член 32, 32а или 33, преди да се предприемат действия по реструктуриране; или

б) подходящият орган констатира, че освен ако тези правомощия не бъдат упражнени спрямо съответните капиталови инструменти и приемливите задължения, посочени в параграф 1а, институцията или субектът по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) няма да бъдат жизнеспособни;“

е) в параграф 4 думите „капиталови инструменти“ се заменят с думите „капиталови инструменти или приемливи задължения, посочени в параграф 1а“, а в параграф 10 думите „съответните капиталови инструменти“ се заменят с думите „съответните капиталови инструменти или приемливите задължения, посочени в параграф 1а“;

24) Член 60 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Разпоредби относно обезценяването или преобразуването на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения“;

б) в параграф 1 се добавя следната буква:

„г) главницата на посочените в член 59, параграф 1а приемливи задължения се обезценява или се преобразува в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, или и двете, до необходимата степен за постигане на посочените в член 31 цели на реструктурирането или до размера на обема на съответните приемливи задължения, в зависимост от това кое от двете е по-малко.“

в) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Когато главницата на съответния капиталов инструмент или приемливо задължение, посочено член 59, параграф 1а, се обезценява:

а) намаляването на размера на главницата е за постоянно, като се взема предвид евентуалното възстановяване на обезценяване в съответствие с механизма за обезщетяване по член 46, параграф 3;

- б) във връзка със сумата, с която е обезценен този инструмент, не остава никакво приемливо задължение към притежателя на съответния капиталов инструмент или на приемливото задължение, посочено в член 59, параграф 1а, освен вече натрупано задължение и отговорността за вреди, която може да възникне в резултат на обжалване на законосъобразността на упражняването на правомощията за обезценяване;
- в) на притежателя на съответните капиталови инструменти или на задълженията, посочени в член 59, параграф 1а, не се изплаща обезщетение, различно от предвиденото в параграф 3 от настоящия член.“

г) параграф 3 се изменя, както следва:

- и) уводната част се заменя със следното:

„С оглед преобразуването на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения, посочени в член 59, параграф 1а, съгласно параграф 1, букви б), в) и г) от настоящия член органите за реструктуриране могат да изискват от институциите и субектите по член 1, параграф 1, букви б), в) и г) да емитират инструменти на базовия собствен капитал от първи ред на притежателите на съответните капиталови инструменти и такива приемливи задължения. Съответните капиталови инструменти и такива задължения могат да бъдат преобразувани само когато са спазени следните условия:“

- ii) в буква г) думите „всеки съответен капиталов инструмент“ се заменят с думите „всеки съответен капиталов инструмент или всяко приемливо задължение, посочено в член 59, параграф 1а“;

25) В член 61, параграф 3 се добавя следната алинея:

„Когато съответните капиталови инструменти или приемливите задължения, посочени в член 59, параграф 1а от настоящата директива, са признати с цел изпълнение на изискването по член 45е, параграф 1 от настоящата директива, органът, отговорен за констатацията по член 59, параграф 3 от настоящата директива, е подходящият орган на държавата членка, в която институцията или субектът по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от настоящата директива са лицензирани в съответствие с дял III от Директива 2013/36/ЕС.“

26) Член 62 се изменя, както следва:

- а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че преди да направи констатацията по член 59, параграф 3, буква б), в), г) или д) по отношение на дъщерно предприятие, което емитира съответните капиталови инструменти или приемливите задължения, посочени в член 59, параграф 1а, с цел изпълнение на изискването по член 45е на индивидуална основа, или съответните капиталови инструменти, които са признати за целите на изпълнението на капиталовите изисквания на индивидуална или консолидирана основа, подходящият орган спазва следните изисквания:

- а) когато разглежда възможността да направи констатацията по член 59, параграф 3, буква б), в), г) или д), след консултация с органа за реструктуриране на съответния субект за реструктуриране, уведомява в рамките на 24 часа след консултацията с този орган за реструктуриране:
 - i) консолидиращия надзорник и, ако е различен, подходящия орган в държавата членка, в която се намира консолидиращият надзорник;
 - ii) органите за реструктуриране на други субекти в рамките на същата група за реструктуриране, които пряко или непряко са закупили задълженията, посочени в член 45е, параграф 2, от субекта, към който се прилага член 45е, параграф 1;
- б) когато разглежда възможността да направи констатацията по член 59, параграф 3, буква в), уведомява без забавяне компетентните органи, отговорни за всяка институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), емитирали съответните капиталови инструменти, спрямо които ще се упражнят правомощията за обезценяване или преобразуване, ако бъде направена такава констатация и, ако са различни — подходящите органи в държавите членки, в която се намират тези компетентни органи и консолидиращият надзорник.“

- б) в параграф 4 уводната част се заменя със следното:

„Когато е направено уведомление по параграф 1, подходящият орган, след консултация с органите, уведомени в съответствие с букви а), подточка i) или буква б) от посочения параграф, оценява следните въпроси:“

- 27) в член 63, параграф 1, букви д), е) и й) думите „приемливи задължения“ се заменят с думите „задължения, които споделят загуби“ при спазване на граматичните правила на българския език;
- 28) в член 66, параграф 4, думите „приемливите задължения“ се заменят с думите „задълженията, които споделят загуби,“;
- 29) Член 68 се изменя, както следва:
- а) в параграф 3 уводната част се заменя със следното:
- „При условие че продължава изпълнението на съществените договорни задължения, включително задълженията за плащане и доставка, както и за осигуряване на обезпечение, дадена мярка за предотвратяване на кризи, спиране на изпълнение на задължение по член 33а или мярка за управление на кризи, включително настъпването на събитие, което е пряко свързано с прилагането на такава мярка, сама по себе си не позволява на никого:“;
- б) параграф 5 се заменя със следното:
- „5. Спирането или ограничаването съгласно член 33а, 69 или 70 не съставлява неизпълнение на договорно задължение за целите на параграфи 1 и 3 от настоящия член и на член 71, параграф 1.“
- 30) Член 69 се изменя, както следва:
- а) параграф 4 се заменя със следното:
- „4. Спирането съгласно параграф 1 не се прилага за задължения за плащане и доставка, дължими на следните:
- а) системи и системни оператори, определени за целите на Директива 98/26/ЕО;
- б) ЦК, които са получили разрешение в Съюза съгласно член 14 от Регламент (ЕС) № 648/2012, и признатите от ЕОЦКП ЦК от трети държави съгласно член 25 от посочения регламент;
- в) централни банки.“
- б) в параграф 5 се добавят следните алинеи:
- „Органите за реструктуриране определят обхвата на това правомощие, като вземат предвид обстоятелствата във всеки отделен случай. По-специално, органите за реструктуриране преценяват внимателно дали е целесъобразно в обхвата на спирането на изпълнението да бъдат включени отговарящи на условията депозити съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 4 от Директива 2014/49/ЕС, и по-специално гарантираните депозити, държани от физически лица и микро-, малки и средни предприятия.
- Държавите членки могат да предвидят, че когато правомощието за спиране на задълженията за плащане или доставка се упражнява по отношение на отговарящи на условията депозити, органите за реструктуриране осигуряват на вложителите достъп до подходяща дневна сума от тези депозити.“
- 31) В член 70 параграф 2 се заменя със следното:
- „2. Органите за реструктуриране не упражняват правомощието, посочено в параграф 1 от настоящия член, по отношение на следните:
- а) обезпечени интереси на системи или системни оператори, определени за целите на Директива 98/26/ЕО;
- б) централни контрагенти, които са получили разрешение в Съюза съгласно член 14 от Регламент (ЕС) № 648/2012, и признатите от ЕОЦКП централни контрагенти от трети държави съгласно член 25 от Регламент (ЕС) № 648/2012; и
- в) централни банки — във връзка с активи, заложи от институцията в режим на реструктуриране или предоставени от тази институция под формата на маржин или обезпечение.“
- 32) В член 71 параграф 3 се заменя със следното:
- „3. Спирането по параграф 1 или 2 не се прилага по отношение на:
- а) системи или системни оператори, определени за целите на Директива 98/26/ЕО;

б) централни контрагенти, които са получили разрешение в Съюза съгласно член 14 от Регламент (ЕС) № 648/2012, и признатите от ЕОЦКП централни контрагенти от трети държави съгласно член 25 от Регламент (ЕС) № 648/2012; или

в) централни банки.“

33) Въмква се следният член:

„Член 71а

Договорно признаване на правомощия за спиране във връзка с реструктурирането

1. Държавите членки изискват от институциите и субектите по член 1, параграф 1, букви б), в) и г) да включват във финансовите договори, които сключват и които се уреждат от правото на трета държава, клаузи, с които страните признават, че финансовият договор може да бъде предмет на упражняване на правомощия от страна на органите за реструктуриране за спиране или ограничаване на правата и задълженията по членове 33а, 69, 70 и 71, и признават, че те са обвързани от изискванията на член 68.

2. Държавите членки могат също така да изискват от предприятията майки от Съюза да гарантират, че дъщерните предприятия в трети държави включват във финансовите договори, посочени в параграф 1, клаузи, съгласно които упражняването на правомощието на органа за реструктуриране за спиране или ограничаване на правата и задълженията на предприятието майка от Съюза в съответствие с параграф 1 не представлява валидно основание за упражняване на право на ранно прекратяване, спиране, изменение, нетиране или прихващане или за изпълнение на обезпечени интереси по тези договори.

Изискването по първа алинея може да се прилага по отношение на дъщерни предприятия в трета държава, които са:

- а) кредитни институции;
- б) инвестиционни посредници (или които биха били инвестиционни посредници, ако главното им управление беше в съответната държава членка); или
- в) финансови институции.

3. Параграф 1 се прилага за всеки финансов договор, който:

- а) създава ново задължение или съществено изменя съществуващо задължение след влизането в сила на разпоредбите, приети на национално равнище с цел транспониране на настоящия член;
- б) предвижда упражняването на едно или повече права за прекратяване или права за изпълнение на обезпечени интереси, за които би се прилагал член 33а, 68, 69, 70 или 71, ако финансовият договор се уреждаше от законодателството на съответната държава членка.

4. Когато институция или субект не включи договорната клауза, изисквана в съответствие с параграф 1 от настоящия член, това не възпрепятства органа за реструктуриране да упражнява правомощията по член 33а, 68, 69, 70 или 71 по отношение на този финансов договор.

5. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел допълнително конкретизиране на съдържанието на договорната клауза, изисквана по параграф 1, като отчита различните бизнес модели на институциите и субектите.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 28 юни 2020 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

34) Член 88 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 първа алинея се заменя със следното:

„При спазване на член 89, органите за реструктуриране на ниво група създават колегии за реструктуриране, които изпълняват задачите по членове 12, 13, 16, 18, 45—45з, 91 и 92 и осигуряват сътрудничеството и координацията с органите за реструктуриране на трети държави, когато е целесъобразно.“

б) в параграф 1, втора алинея, буква и) думите „член 45“ се заменят с думите „членове 45—45з“;

35) Член 89 се заменя със следното:

„Член 89

Европейски колегии за реструктуриране

1. Когато институция от трета държава или предприятие майка от трета държава има дъщерни предприятия, установени в Съюза, или предприятия майки от Съюза, установени в две или повече държави членки, или два или повече клона в Съюза, които се считат за значими клонове от две или повече държави членки, органите за реструктуриране в държавите членки, в които са установени тези субекти или в които се намират тези значими клонове, създават една европейска колегия за реструктуриране.

2. Европейската колегия за реструктуриране, посочена в параграф 1 от настоящия член, изпълнява посочените в член 88 функции и задачи по отношение на субектите по параграф 1 от настоящия член и по отношение на клоновете, доколкото тези задачи се отнасят за тях.

Задачите, посочени в първа алинея от настоящия параграф, включват определянето на изискването по членове 45—45з.

При определянето на изискването по членове 45—45з членовете на европейската колегия за реструктуриране вземат предвид глобалната стратегия за реструктуриране, ако има такава, приета от органите от третата държава.

Когато в съответствие с глобалната стратегия за реструктуриране дъщерните предприятия, установени в Съюза, или предприятието майка от Съюза и неговите дъщерни институции не са субекти за реструктуриране и членовете на европейската колегия за реструктуриране са съгласни с тази стратегия, дъщерните предприятия, установени в Съюза или, на консолидирана основа, предприятието майка от Съюза изпълняват изискването по член 45е, параграф 1, като емитират инструменти, отговарящи на условията по член 45е, параграф 2, букви а) и б), на своето крайно предприятие майка, установено в трета държава, или на дъщерните предприятия на крайното предприятие майка, които са установени в същата трета държава, или на други субекти, при условията, предвидени в член 45е, параграф 2, буква а), подточка i) и буква б), подточка ii).

3. Когато само едно предприятие майка от Съюза притежава всички дъщерни предприятия от Съюза на институция от трета държава или на предприятие майка от трета държава, европейската колегия за реструктуриране се председателства от органа за реструктуриране на държавата членка, в която е установено предприятието майка от Съюза.

Когато първа алинея не се прилага, европейската колегия за реструктуриране се председателства от органа за реструктуриране на предприятието майка от Съюза или дъщерното предприятие от Съюза с най-висока обща стойност на балансовите активи.

4. Държавите членки могат по взаимно съгласие на всички заинтересовани страни да не прилагат изискването за създаване на европейска колегия за реструктуриране, ако съществува друга група или колегия, която изпълнява същите функции и задачи като посочените в настоящия член и спазва всички условия и процедури, установени в настоящия член и в член 90, включително уреждащите членството и участието в европейските колегии за реструктуриране. В този случай всички позовавания на европейските колегии за реструктуриране в настоящата директива се разбират като позовавания и на тези други групи или колегии.

5. При спазване на параграфи 3 и 4 от настоящия член, европейската колегия за реструктуриране функционира в съответствие с член 88.“

36) в раздел Б, точка 6 и в раздел В, точка 17 от приложението думите „приемливите задължения“ се заменят с думите „задълженията, които споделят загуби.“.

Член 2

Изменения на Директива 98/26/ЕО

Директива 98/26/ЕО се изменя, както следва:

1) Член 2 се изменя, както следва

а) буква в) се заменя със следното:

„в) „основен контрагент“ означава централен контрагент (ЦК) съгласно определението в член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) № 648/2012;“

б) буква е) се заменя със следното:

„е) „участник“ означава институция, основен контрагент, посредник в сетълмент, клирингова къща, системен оператор или клирингов член на основен контрагент, лицензиран в съответствие с член 17 от Регламент (ЕС) № 648/2012;“

2) Въмква се следният член:

„Член 12а

До 28 юни 2021 г. Комисията прави преглед на това как държавите членки прилагат настоящата директива към своите местни институции, участващи пряко в системи, уредени от правото на трета държава, както и към обезпечението, предоставено във връзка с участието в такива системи. Комисията прави оценка по-специално на необходимостта от допълнителни изменения на настоящата директива по отношение на системите, уредени от правото на трета държава. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад във връзка с това, придружен от предложения за преразглеждане на настоящата директива, когато е целесъобразно.“

Член 3

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобразят с настоящата директива, най-късно до 28 декември 2020 г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Държавите членки прилагат тези разпоредби от датата на влизането им в сила в националното право, не по-късно от 28 декември 2020 г.

Държавите членки прилагат член 1, точка 17 от настоящата директива във връзка с член 45и, параграф 3 от Директива 2014/59/ЕС от 1 януари 2024 г. Когато в съответствие с член 45м, параграф 1 от Директива 2014/59/ЕС органът за реструктуриране определи срок за изпълнение, изтичащ след 1 януари 2024 г., началната дата на прилагане на член 1, точка 17 от настоящата директива във връзка с член 45и, параграф 3 от Директива 2014/59/ЕС съвпада с крайната дата на срока за изпълнение.

2. Когато държавите членки приемат посочените в параграф 1 разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

3. Държавите членки съобщават на Комисията и на ЕБО текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 4

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 5

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 20 май 2019 година.

За Европейския парламент

Председател

A. TAJANI

За Съвета

Председател

G. CIAMBA